

ACTA DE LA COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

Sessió d'11 de juliol de 2017

A la sala President Lluís Companys de la casa de la ciutat, l'11 de juliol de 2017, s'hi reuneix la COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS, sota la presidència de la Ima. Sra. Montserrat Benedí i Altés. Hi assisteixen les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Laia Ortiz Castellví, Josep Maria Montaner Martorell, Maite Fandos i Payà, Jaume Ciurana i Llevadot, Mercè Homs i Molist, Marilén Barceló Vereja, Koldo Blanco Uzquiano, Juanjo Puigcorbé i Benaiges, Carmen Andrés Añón, Àngeles Esteller Ruedas, Maria Rovira Torrens i Gerard Ardanuy i Mata, assistits per l'assessora jurídica, Sra. Teresa Ordóñez Rivero, que actua per delegació del secretari general i que certifica.

També hi són presents els Ims. Srs.: Raimond Blasi i Navarro, Jordi Martí i Galbis, Jordi Coronas i Martorell i la Ima. Sra. Trini Capdevila i Burniol.

Igualment, hi són presents els Srs. Miquel Àngel Essomba Gelabert, comissionat d'Educació i Universitats, i Davide Malmusi, director de serveis de Salut.

No hi són presents les Imes. Sres. Mercedes Vidal Lago i Laura Pérez Castaño.

S'obre la sessió a les 9.35 h.

I) Aprovació de l'acta de la sessió anterior

S'aprova.

II) Part Informativa

a) Despatx d'ofici

En compliment dels Decrets d'Alcaldia, de 13 de juny de 2015, ES COMUNIQUEN les resolucions següents:

- 1.- (20170082)
Del gerent municipal, de 15 de juny de 2017, que adjudica a UTE Cinemact el contracte per a la realització del cicle de cinema i drets dels infants, per als exercicis 2017-2019, i per un import de 94.690,92 euros.
- 2.- (20170093)
Del gerent municipal, de 26 de juny de 2017, que adjudica a Unió Temporal d'Empreses Airun Serveis Culturals, SL i Joc al Segon SL, Llei 18/1982 N2 (en construcció) el contracte per a la realització del Dia de la Diversitat, per als exercicis 2017-2019, i per un import de 133.194,23 euros.

- 3.- (20172055) Districte de Gràcia
Del gerent municipal, de 21 de juny de 2017, que adjudica a Inicatives i Programes, SL el contracte relatiu al servei d'animació i dinamització dels casals infantils i espai d'adolescents del Districte de Gràcia, per als exercicis 2017-2019, i per un import de 258.571,80 euros.
- 4.- (20171060) Districte de Sant Martí
Del gerent municipal, de 29 de juny de 2017, que adjudica a Progress, Projectes i Gestió de Serveis Socials el contracte de dinamització sociocultural del Centre Cívic de Can Felipa, per als exercicis 2017-2018, i per un import de 362.718,24 euros.
- 5.- (20170140)
Del gerent municipal, de 15 de juny de 2017, que aprova els Plecs de clàusules i inicia l'expedient per a la contractació del servei de desenvolupament d'una Oficina Tècnica de Suport als projectes de innovació social de la Direcció de Serveis d'Estratègia i Innovació, per als exercicis 2017-2018, i per un import de 167.359,95 euros.
- 6.- (104/2017) Districte d'Horta-Guinardó
Del gerent municipal, de 15 de juny de 2017, que aprova els Plecs de clàusules i inicia l'expedient per a la contractació i execució de la Cavalcada de Reis de 2018 al Districte d'Horta-Guinardó, per als exercicis 2017-2018, i per un import de 52.100,00 euros.

Acords de la Comissió de Govern de 29 de juny de 2017:

- 7.- (20170144) ADJUDICAR el contracte número 17001657, que té per objecte el Servei per a Adolescents i Famílies (SAiF), durant el termini comprès entre el dia 1 d'agost de 2017, o dia següent a la formalització del contracte si és posterior, i fins al dia 30 de juny de 2019, a Inicatives i Programes, SL, amb CIF B-59545913 per un pressupost màxim de 906.201,66 € IVA inclòs, i fixant un preu unitari de 3.709,86€, IVA inclòs, per a cadascun dels punts "Aquí T'Escoltem", en ser l'oferta econòmicament més avantatjosa; sotmès a la condició suspensiva d'existència de crèdit adequat i suficient en els pressupostos posteriors a l'actual. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari l'esmentada quantitat amb càrrec a la partida i als pressupostos que s'indiquen en el document comptable, amb el següent desglossament: 748.926,99 euros de pressupost net i 157.274,67 euros en concepte d'IVA al tipus impositiu del 21%. FIXAR en 37.446,35 euros l'import de la garantia definitiva i, RETENIR-LO del preu del contracte atesa la declaració del contractista d'acollir-se a aquesta modalitat de constitució de garantia. REQUERIR l'adjudicatari per a la formalització del contracte en el termini màxim de 5 dies, a comptar del següent al de la recepció per part de l'adjudicatari del requeriment per a la formalització, sempre que hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DESIGNAR com a responsable del contracte la Sra. Alicia Aguilera Martínez, Cap del departament de Joventut. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 8.- (50002/13) ACORDAR la continuïtat del contracte número 12C00017 que té per objecte la Gestió del Centre Cívic Casa Sagnier, Casal Infantil Casa Sagnier, Casal de Joves Casa Sagnier i Punt d'Informació Juvenil Sarrià-Sant Gervasi, per al període comprès entre l'1 de juliol i el 31 de desembre de 2017, data prevista perquè el nou adjudicatari de la gestió es faci càrrec del equipament en aplicació de la clàusula núm. 16, apartat 2b) del Plec de Clàusules Administratives Particulars i de l'article 235.a del Reglament d'Obres, activitats i serveis dels

ens locals (ROAS). AMPLIAR l'autorització i disposició de la despesa per un import de 205.000,00 euros en concepte de subvenció màxima per tal de garantir l'equilibri econòmic-financer de la concessió, i amb càrrec al pressupost i partida indicada en aquest mateix document, i DISPOSAR-LA a favor de Transit Projectes, SL, NIF B59489351. DECLARAR la improcedència de la revisió de preus d'acord amb la justificació que consta en el plec de clàusules administratives particulars. EXIMIR de l'obligació de constituir dipòsit de garantia definitiva complementària; i REQUERIR l'adjudicatari per tal que, en el termini màxim de 15 dies hàbils següents a la recepció d'aquesta notificació, comparegui per formalitzar la continuïtat del contracte a les dependències del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, carrer Anglís 31 planta 1ª. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

- 9.- (17010129) INICIAR l'expedient per a la contractació de la gestió de la Xarxa dels equipaments municipals en el lleure del Districte de Nou Barris, amb mesures socials, pel període de l'1 de setembre de 2017 fins al 31 d'agost de 2018, amb núm. de contracte 17003450, mitjançant tramitació urgent, amb la utilització del procediment obert, i amb un pressupost total de licitació de 790.830,00 euros, IVA inclòs, essent l'import de 263.610,00 euros a càrrec del pressupost per l'any 2017 i l'import de 527.220,00 euros a càrrec del pressupost per l'any 2018, i DECLARAR la urgència en la tramitació d'acord amb la justificació que consta a l'expedient. APROVAR les actuacions preparatòries efectuades, el plec de clàusules administratives particulars, annex i el plec de prescripcions tècniques reguladors del contracte; i CONVOCAR la licitació per a la seva adjudicació. AUTORITZAR l'esmentada quantitat amb càrrec a la/es partida/es i al/s pressupost/os que s'indiquen en aquest mateix document amb el següent desglossament: pressupost net 718.936,36 euros; tipus impositiu del 10% d'IVA, i import de l'IVA de 71.893,66 euros; a càrrec dels pressupostos dels anys 2017 i 2018, condicionada a l'existència de crèdit adequat i suficient en el pressupost posterior a l'actual. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

Acords de la Comissió de Govern de 6 de juliol de 2017:

- 10.- (20170155) ADJUDICAR el contracte núm. 17003424, que té per objecte la gestió de 6 places d'allotjament temporal, en el Districte de Sants-Montjuïc, per a les persones ateses per l'Oficina del Pla d'Assentaments Irregulars (OPAI) lot 1, per un import de 126.947,84 euros, exempt d'IVA, de conformitat amb la proposta de valoració i classificació continguda en l'expedient a la Fundación Cepaim – Acción Integral con migrantes, amb NIF núm. G73600553, en ser l'única oferta presentada, sotmès a la condició suspensiva d'existència de crèdit adequat i suficient en els pressupostos posteriors a l'actual. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari l'esmentada quantitat amb càrrec a la partida i als pressupostos que s'indiquen en el document comptable. FIXAR en 6.347,39 euros l'import de la garantia definitiva i, RETENIR-LO del preu del contracte atesa la declaració del contractista d'acollir-se a aquesta modalitat de constitució de garantia. FORMALITZAR el contracte en el termini màxim de 5 dies naturals, a comptar del següent al de la recepció per part de l'adjudicatari del requeriment per a la formalització, sempre que hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui la suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 11.- (20170155) ADJUDICAR el contracte núm. 17003429, que té per objecte la gestió de 6 places d'allotjament temporal, en el Districte d'Horta-Guinardó, per a les persones ateses per l'Oficina del Pla d'Assentaments Irregulars (OPAI) lot 2, per un import de 139.051,86 euros, exempt d'IVA, de conformitat amb la proposta de valoració i classificació continguda en l'expedient a

la Fundació Iniciatives Solidàries, amb NIF núm. G62393616, en ser l'única oferta presentada, sotmès a la condició suspensiva d'existència de crèdit adequat i suficient en els pressupostos posteriors a l'actual. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari l'esmentada quantitat amb càrrec a la partida i als pressupostos que s'indiquen en el document comptable. FORMALITZAR el contracte en el termini màxim de 5 dies naturals, a comptar del següent al de la recepció per part de l'adjudicatari del requeriment per a la formalització, sempre que hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui la suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

- 12.- (20170155) ADJUDICAR el contracte núm. 17003432, que té per objecte la gestió de 12 places d'allotjament temporal, en el Districte de Sant Martí, per a les persones ateses per l'Oficina del Pla d'Assentaments Irregulars (OPAI) lot 3, per un import de 264.871,89 euros, exempt d'IVA, de conformitat amb la proposta de valoració i classificació continguda en l'expedient a la Fundació Privada Mambré, amb NIF núm. G64641582, en ser l'única oferta presentada, sotmès a la condició suspensiva d'existència de crèdit adequat i suficient en els pressupostos posteriors a l'actual. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari l'esmentada quantitat amb càrrec a la partida i als pressupostos que s'indiquen en el document comptable. FIXAR en 13.243,59 euros l'import de la garantia definitiva i, RETENIR-LO del preu del contracte atesa la declaració del contractista d'acollir-se a aquesta modalitat de constitució de garantia. FORMALITZAR el contracte en el termini màxim de 5 dies naturals, a comptar del següent al de la recepció per part de l'adjudicatari del requeriment per a la formalització, sempre que hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui la suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 13.- (134/2017) DESISTIR del procediment d'adjudicació del contracte 17002531 que té per objecte els Serveis de Gestió, Dinamització i Coordinació de l'Espai Jove Casa Sagnier i del Punt d'informació juvenil de Sarrià-Sant Gervasi de juliol de 2017 a juny de 2018, amb mesures de contractació pública sostenible, a l'empara de l'article 155.4 del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, per existir un error no esmenable en la preparació del contracte, atès l'assenyalat en l'informe emès pel Departament de Serveis a les Persones i al Territori i l'informe jurídic de 22 de juny de 2017. ANUL·LAR l'autorització de despesa aprovada per Decret, de 25 de maig de 2017, de l'esmentat contracte, per un import de 539.655,16 euros amb càrrec al Pressupost/os i Partida/es indicades en aquest mateix document. PUBLICAR aquesta resolució a la plataforma de serveis de contractació pública de la Generalitat de Catalunya i al BOPB. NOTIFICAR aquesta resolució als licitadors que hagin presentat oferta per participar a la licitació i retornar-los la documentació presentada. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 14.- (5008/17) DESISTIR del procediment d'adjudicació del contracte 17C00010 que té per objecte la Gestió de serveis públics, en la modalitat de concessió, per a la gestió i explotació del Centre Cívic, el Casal Infantil i l'Espai Familiar Vil·la Urània per als anys 2017 a 2019, a l'empara de l'article 155.4 del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, per existir un error no esmenable en la preparació del contracte, atès l'assenyalat en l'informe emès pel Departament de Serveis a les Persones i al Territori i l'informe jurídic de dates 22 de juny de 2017. ANUL·LAR l'autorització de despesa aprovada per Decret, de 25 de maig de 2017, de l'esmentat contracte, per un import d'1.144.100,00 euros amb càrrec al Pressupost/os i

Partida/es indicades en aquest mateix document. PUBLICAR aquest acord a la plataforma de serveis de contractació pública de la Generalitat de Catalunya i al BOPB. NOTIFICAR aquesta resolució als licitadors que hagin presentat oferta per participar a la licitació i retornar-los la documentació presentada. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

b) Mesures de govern

1.- Creació del Banc del Moviment.

La Sra. ORTIZ saluda tothom i posa en relleu la tasca de les entitats que han fet possible la presentació d'aquesta mesura de govern, referida al Banc del Moviment, un banc de productes ortopèdics que ofereix suport a les persones amb dificultats de mobilitat. Exposa que l'origen del projecte és el treball iniciat per ASENDI a Nou Barris el 2009 per donar resposta a una necessitat provocada per les deficiències del sistema sanitari i del sistema de protecció social públic, un treball que va anar creixent a mesura que creixien les necessitats. Assenyala que a ASENDI hi ha una resposta solidària de persones voluntàries, i també de moltes persones que a l'entorn de l'entitat ofereixen els seus coneixements i els seus productes.

Indica que l'Ajuntament hi va començar a donar suport el 2013, a partir de l'arranjament del local a Nou Barris, i durant aquest mandat, arran de l'espectacular creixement, la bona resposta de la ciutadania, les peticions dels centres d'atenció primària i el treball en xarxa, s'ha vist que no és una qüestió exclusivament comunitària, de proximitat al barri, sinó que s'ha d'estendre al conjunt de la ciutat.

Observa que això demostra que el sistema públic no ofereix prou cobertura. Per això, l'Ajuntament ha decidit apostar clarament per aquest projecte, tot reconeixent l'expertesa d'entitats com ASENDI, Nexe o Amputats Sant Jordi. Explicita que s'ha aglutinat el coneixement de totes aquestes entitats per crear un nou servei públic a la ciutat.

Explica que hi haurà dos punts d'intercanvi, però un sistema únic, i que la cooperativa d'inserció Alencop serà l'encarregada del transport del material.

Esmenta com a valors del Banc del Moviment la solidaritat, l'intercanvi, l'apoderament de la ciutadania, la sostenibilitat i el reciclatge de productes, i subratlla que és important reaprofitar productes que tenen un alt valor i poden tenir més d'una vida i ajudar moltes persones. D'altra banda, entén que amb l'aportació econòmica de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat, el projecte multiplica el seu valor perquè podrà arribar a moltíssima més gent.

Per acabar, remarca que aquest no és un projecte de govern sinó de ciutat, dona les gràcies a totes les persones que hi treballen, i espera que arribi al màxim nombre de persones possible.

La Sra. HOMS agraeix la mesura en nom del seu grup, que comparteix la necessitat de treballar per crear un marc en què les entitats esdevinguin referents del Banc del Moviment amb l'objectiu fonamental de fer de Barcelona una ciutat molt més accessible i amable amb les persones amb discapacitat.

Posa de manifest que el 2013, durant el mandat del Sr. Trias, l'Ajuntament, mitjançant l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat i el Districte de Nou Barris, va fer una aposta decidida per donar suport a ASENDI, una entitat molt arrelada a Nou Barris en general i al barri de Porta en particular que no només funciona com a banc ortopèdic, sinó que ha esdevingut un referent per a les persones amb discapacitat de la zona.

Recorda que el seu grup, compromès, tant al govern com a l'oposició, amb les persones amb discapacitat, el juliol del 2016 va presentar al Districte de Nou Barris una proposició per introduir una línia de treball específica per a persones amb discapacitat dins del Pla d'acció per a la cohesió i els drets socials de Nou Barris 2016-2019.

Destaca com a element especialment positiu de la mesura de govern que tingui com a peça central la col·laboració amb el tercer sector, i celebra que les xarxes d'intercanvi i col·laboració neixin de la societat civil. D'altra banda, observa que cal donar suport a aquestes xarxes i potenciar-les, i puntualitza que l'Administració no ha de substituir la tasca del tercer sector sinó enriquir-la i complementar-la mitjançant la feina conjunta.

En darrer lloc, subratlla que el Govern hauria de difondre el projecte del Banc del Moviment a les entitats que treballen amb i per a les persones amb discapacitat als diferents districtes per poder assolir nous punts d'atenció i d'emmagatzematge de material ortopèdic, i aconseguir que entitats del territori es facin càrrec del servei a cada districte.

La Sra. BARCELÓ saluda tothom i agraeix la presentació de la mesura. Tot seguit, recorda que el març del 2016 el seu grup va presentar una proposta perquè s'impulsés el Banc del Moviment i es disposés de material ortopèdic als diferents districtes perquè qualsevol persona hi tingués accés independentment d'on visqués. Subratlla que actualment no tothom té accés als recursos, i observa que el fet de donar més d'una vida a un material també fa que els familiars que l'han donat davant la pèrdua d'un familiar se sentin bé.

Dona les gràcies a ECOM, ASENDI, Amputats de Sant Jordi, Nexe Fundació i Alencop per participar en un projecte molt important per a la ciutat, exposa que més d'un 8% dels ciutadans de Barcelona tenen algun tipus de diversitat funcional —l'any 2015 hi havia més de 129.000 persones amb certificat de reconeixement de diversitat funcional— i el 21% de la població té més de 65 anys, i observa que qualsevol persona pot patir lesions puntuals al llarg de la seva vida. Destaca especialment la feina que duu a terme ASENDI, digna d'admiració sobretot tenint en compte les condicions del local, i exposa que l'entitat ha donat aproximadament el 37% del material a persones més grans de 85 anys, aproximadament el 25% a menors de 65 anys, i aproximadament el 38% a persones d'entre 65 i 85 anys.

Assenyala que disposar del material necessari (cadires de rodes, croses, caminadors, llits articulats, etc.) ajuda a millorar l'autonomia, l'autoestima i les habilitats socials de les persones usuàries, que gràcies a aquestes eines poden relacionar-se amb més facilitat amb l'entorn.

En darrer lloc, explicita el suport del seu grup a la mesura.

La Sra. BENEDÍ agraeix la mesura de govern, la feina de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat i, sobretot, l'experiència i la constància d'entitats com ASENDI, Nexe Fundació, Amputats Sant Jordi i Alencop, l'esforç de les quals ha permès que avui el que perseguien s'hagi fet realitat.

Valora la solidaritat i la generositat que demostren les persones que cedeixen material ortopèdic (caminadors, cadires de rodes, llits articulats, matalassos antiescares, grues elèctriques, etc.), així com que es conscienciï la ciutadania de la necessitat de reciclar aquest material com a mesura d'estalvi tant per a les famílies beneficiàries com per al Servei Català de la Salut, que subvenciona aquests articles de manera total o parcial, així com.

Considera que aquesta mesura ajudarà a incrementar l'autonomia de les persones amb diversitat funcional i a millorar la qualitat de vida de les persones amb dependència i de les que les atenen, i observa que l'envelliment de la població, l'augment de l'esperança de vida i les malalties degeneratives i oncològiques fan que les necessitats de material ortopèdic augmentin.

Comenta que sovint les persones amb diversitat funcional i l'entorn que els dona suport són els primers a crear —amb molta imaginació, dinamisme i una gran capacitat d'adaptació— recursos adaptats a les seves necessitats, que poques vegades tenen la difusió que es mereixen. Per això, entén que qualsevol intervenció de l'Ajuntament en aquesta direcció sempre és benvinguda, sobretot si al darrere hi ha entitats amb tanta experiència com en aquest cas.

Indica que l'objectiu final és tendir cap a l'accessibilitat universal, garantir els drets i la vida independent de les persones amb diversitat funcional i de les persones grans, i eliminar-ne els

estigmes.

En darrer lloc, observa que moltes de les mesures plantejades no s'han iniciat encara i algunes estan previstes per al 2019, i demana que es treballi amb la màxima agilitat possible.

La Sra. ESTELLER expressa el suport del seu grup a la mesura de govern, que demostra la fortalesa de la societat civil, una fortalesa que fa que sorgeixin moltes iniciatives per fer front a molts problemes.

Demana al Govern que valori la gran feina de diferents entitats del tercer sector a la ciutat, que duen a terme una acció complementària a la de l'Ajuntament, que en cap cas pot substituir la feina de les entitats.

Subratlla que cal fer tots els esforços possibles perquè les persones amb mobilitat reduïda que necessiten material ortopèdic puguin accedir-hi, i explicita que la reutilització d'aquest material suposa un estalvi important per a les famílies.

Tot seguit, destaca la feina que duen a terme ASENDI, nascuda el 2009, Amputats Sant Jordi, que enguany ha celebrat el 25è aniversari, i Nexe, que treballa molt pels nens amb discapacitat, especialment amb multidiscapacitat. Els dona l'enhorabona i subratlla que mereixen tot el suport.

Remarca la importància de donar a conèixer les diferents accions que es duen a terme, sovint desconegudes per les persones que en podrien ser beneficiàries, i d'estendre el servei a tots els districtes. D'altra banda, pregunta com es crearan els equips de dinamització i de consolidació, si seran les entitats qui seleccionaran les persones que en formaran part i qui controlarà que el material que es doni estigui en bones condicions per ser reutilitzat, així com d'on provindrà el pressupost a destinar.

La Sra. ROVIRA manifesta la convicció del seu grup que el Banc del Moviment és un servei necessari i que la difusió del servei i la centralització de recursos són positives, ja que actualment quan una persona necessita una ajuda tècnica troba moltes dificultats i ha d'anar preguntant a diverses entitats.

Exposa, tanmateix, algunes observacions sobre la mesura:

En primer lloc, si bé l'anàlisi duta a terme posa de manifest una incidència més gran de la necessitat del servei en dones, les propostes concretes no recullen aquesta transversalització de gènere ni tenen en compte el fet que les dones necessiten més aquests serveis.

En segon lloc, no s'explicita —demana que es faci— si a part del punt de recollida del CAP del Poble-sec, n'hi ha a altres CAP i si hi ha la intenció d'estendre'ls a tots els CAP.

En tercer lloc, no s'especifica quin dipòsit hauran de deixar les persones per les ajudes tècniques que rebran ni quins requisits hi haurà per al pagament d'aquests dipòsits o dels diferents recursos.

En quart lloc, no comparteix la manera de portar a la pràctica la mesura. Entén que aquest servei l'hauria d'oferir l'Ajuntament, en lloc d'externalitzar-lo en fundacions, i molt menys en fundacions dubtoses pel que fa a com utilitzen els recursos de l'Ajuntament. D'altra banda, no considera adient que un servei tan important l'hagin de desenvolupar persones voluntàries, ja que, tot i que aquestes persones són dignes d'admiració, és responsabilitat de l'Ajuntament garantir la universalitat i l'equitat del servei al conjunt de districtes i al conjunt de veïnes.

El Sr. ARDANUY saluda tothom i valora positivament el projecte, que vol aprofitar les sinèrgies que ofereixen entitats que treballen en l'àmbit del moviment i els estris ortopèdics i duen a terme una gran feina. Observa que és important buscar l'optimització d'aquesta feina i que l'Ajuntament és un bon vehicle per fer-ho amb una cobertura superior i la màxima qualitat de servei possible.

Valora especialment que es desenvolupi un sistema informàtic integrat per gestionar les diferents accions, i planteja la possibilitat que el sistema no fos únicament intern sinó que servís també perquè la ciutadania veiés els recursos disponibles i pogués fer sol·licituds a través d'Internet.

Per acabar, demana que s'aclareixi què són els recursos de dinamització i si els recursos s'atorgaran mitjançant un concurs.

La Sra. ORTIZ agraeix el suport dels grups, que entén que dona fortalesa al projecte, i afirma que s'hi ha apostat des de l'inici del mandat (el 2015 es va decidir donar un suport específic d'acompanyament a ASENDI), però observa que cal actuar sense presses i que en alguns casos s'ha esperat que hi hagués un segon local per anar consolidant el projecte, si bé no s'ha deixat d'oferir el servei.

Assenyala que, tal com es detalla al document amb la mesura, es preveu una campanya per visibilitzar el projecte tant al territori com electrònicament i fer-lo accessible a la ciutadania. D'altra banda, observa que caldria treballar amb la màxima celeritat possible però tenint en compte els ritmes de cada acció i permetent que el projecte es vagi consolidant a la ciutat.

Pel que fa a la crítica sobre la manca de perspectiva de gènere, puntualitza que aquesta de vegades consisteix a reconèixer quins són els usuaris i les usuàries del servei —en aquest cas, el servei beneficiarà més dones que homes—, així com tenir en compte quins suports són necessaris en temes de transport i la cura dels professionals, i indica que s'ha fet una avaluació des del punt de vista de gènere de tots els canvis que s'hagin d'avançar.

En darrer lloc, pel que fa a la funcionarització del servei, indica que això correspondria a CatSalut, i diu al Grup de la CUP, que ha donat suport als pressupostos de la Generalitat, que potser hi podria incorporar aquesta qüestió, mentre que el que fa l'Ajuntament és reconèixer la situació de la ciutat i donar-hi resposta.

Es dona per tractada.

c) Informes

2.- Joves amb necessitat d'inserció educativa o laboral.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat d'Educació perquè presenti aquest primer informe sobre joves amb necessitat d'inserció educativa o laboral que ha elaborat la Fundació BCN Formació Professional.

El Sr. ESSOMBA saluda tothom i exposa que, segons l'informe, aproximadament 17.038 joves de Barcelona d'entre 16 i 24 anys ni estudien ni treballen, la qual cosa significa que un de cada set joves de cada any ni estudia ni treballa i que de 30 estudiants d'una classe d'ESO, 4 estarien abocats a ni estudiar ni treballar.

D'altra banda, l'informe posa de manifest que alguns joves cada vegada estudien més, però treballen menys —amb la qual cosa es trenca la cadena de formació-ocupació— i que existeix una forta correlació entre la zona de residència i la presència d'aquesta tipologia de joves. Observa que, un cop més, s'evidencia la relació entre classe socioeconòmica i oportunitats educatives i laborals.

Indica que una família amb un baix nivell d'estudis en els pares, un alt nivell d'atur o presència de població immigrada té més probabilitats que els fills es trobin en la situació de ni estudiar ni treballar. Puntualitza, però, que aquests factors són condicionants però no determinants, i que també cal considerar com a causa d'aquesta situació gens volguda per la ciutat els procediments del sistema educatiu i els sistemes d'orientació, acompanyament i ensenyament.

Destaca que el 7,4% dels joves d'entre 16 i 24 anys que ni estudien ni treballen són persones que tenen estudis d'ESO o inferiors, cosa que genera un risc de cronificació primerenca de l'atur, que pot comportar un risc d'exclusió social, ja que la feina és un factor vertebrador de la inclusió social, tant per l'obtenció d'ingressos com per la socialització.

Qualifica de preocupant l'augment entre el 2001 i el 2016 de joves amb estudis postobligatoris que ni estudien ni treballen, i observa que l'informe ajuda a replantejar la idea que les persones que no estudien són les que estan directament abocades a la situació d'inactivitat.

Explicita que el fet que les dades de Barcelona siguin millors que les de la resta de Catalunya i del conjunt de l'Estat no significa que Barcelona no hagi d'implementar mesures per combatre el problema, comenta que el mateix informe és un element d'avenç important, i dona les gràcies a la Fundació BCN Formació Professional —a la sala hi ha la directora de la Fundació i la cap de l'Observatori de l'FP— per la bona feina feta en l'elaboració de l'informe.

Per acabar, recorda que es treballa en la millora de l'orientació a partir de la mesura de govern que està en funcionament des del 2014 al voltant de Barcelona Orienta, així com en el marc del Pla de barris per millorar les condicions i les oportunitats educatives i formatives a les zones de la ciutat amb més joves que ni estudien ni treballen.

El Sr. BLASI saluda tothom, agraeix a la Fundació BCN Formació Professional l'elaboració de l'informe, que considera interessant, i comenta que el seu grup no sabia qui el presentaria ni si el lideratge corresponia a Educació, a Adolescència i Joventut o a Ocupació.

Observa que es podria haver mantingut el terme *ni-ni*, que havia estat criticat per algunes formacions, en lloc d'haver optat per *NEET*, terme proposat per la Unió Europea.

Tot seguit, pregunta què farà el Govern per portar a la pràctica les recomanacions de l'informe i qui n'exercirà el lideratge. Assenyala que es podria haver aprofitat la presentació i aprovació del Pla de joventut per incloure aquest informe, que també podria emmarcar-se en el Pla d'educació o en el d'ocupació, i indica que en el mandat passat s'hauria emmarcat clarament en el Pla de xoc contra l'atur juvenil. Aprofita per reivindicar la feina feta en el mandat anterior pel seu grup, aleshores al govern, i l'aposta que va fer per la formació professional dual i per altres elements, alguns dels quals ha esmentat el comissionat.

La Sra. BARCELÓ agraeix la feina dels tècnics de l'Observatori de FP en la realització de l'informe, però manifesta sorpresa pel fet que aquestes dades no es presentessin amb el Pla d'adolescència i joventut en la darrera sessió del Plenari.

Qualifica les dades facilitades d'interessants, però subratlla que davant d'aquestes dades calen mesures reals i efectives. Lamenta que no existeixi un cens unificat que inclogui totes les etapes educatives, que permetria fer un seguiment de cada cas i disposar de dades reals i no només orientatives.

Manifesta una gran preocupació per la taxa de persones analfabetes (5,4%), d'atur juvenil (25%) i de fracàs escolar, i pregunta quines mesures es preveuen per millorar la situació. Subratlla que caldria potenciar l'escola d'adults, impulsar els programes de formació inicial per poder inserir els alumnes que han abandonat els estudis reglats, i instar el Consorci d'Educació a iniciar una campanya institucional orientada a les empreses i als sectors productius per implantar la formació professional dual —espera que no torni a passar el que ha passat amb les FP duals que depenen de l'Ajuntament, que són les que triguen més a contactar amb les empreses.

Remarca que caldria estudiar per què alguns joves no volen ni estudiar ni treballar, que no hauria de ser la decisió més habitual, i fer prevenció en les primeres etapes educatives per ajudar tothom a orientar la seva vida.

A continuació, indica que la *Guia de contractació pública* no inclou clàusules socials per a joves, i planteja que es podria aprofitar la creació de l'FP dual del cicle d'atenció a persones en

situació de dependència perquè els alumnes fessin pràctiques remunerades amb un contracte dual, amb els diversos programes de l'Ajuntament relacionats amb la dependència. Conclou que disposar de les dades és positiu, però calen mesures reals i efectives.

La Sra. BENEDÍ agraeix a la Fundació l'elaboració de l'informe en nom del seu grup, que entén l'educació com a element clau per a l'accés a una feina digna i com a mecanisme d'inclusió i valoració personal fonamental per al desenvolupament de les persones, i treballa per capgirar la situació del jovent que evidencia l'informe.

Subratlla que cal garantir el treball conjunt dels diferents agents, centres educatius, a través del Consorci d'Educació de Barcelona; responsables de polítiques socials, a través dels Serveis Socials i l'Agència d'Ocupació de Barcelona, i a través de Barcelona Activa, i que des de l'àmbit municipal cal impulsar programes com la Garantia Juvenil, com ha fet la Generalitat: en la implementació a Catalunya d'aquest programa europeu, malgrat les traves i la mala gestió en l'àmbit estatal, s'ha rebut un premi de la Unió Europea.

Assenyala que caldria fer un seguiment individualitzat de l'ocupació de les persones joves a mitjà termini, per saber si, després de seguir un programa, la persona millora el seu grau d'ocupabilitat. Considera imprescindible la proactivitat de l'Administració, així com trobar els mecanismes per arribar al màxim nombre de persones possible —el treball de territorialització de Barcelona Activa és important, però queda molt lluny d'aquest objectiu.

Posa de manifest que cal aprofitar més els actius d'algunes zones de la ciutat, com ara el polígon del Bon Pastor, per invertir en activitats vinculades a empreses, ja siguin d'economia social i solidària o d'economia ordinària, perquè les persones joves trobin feines adaptades als seus coneixements, i tenir presents la innovació i els sectors que poden ser atractius per al jovent, com ara el del Mobile World Congress i altres esdeveniments similars.

Observa que, atès que les situacions de desenganxament de la societat, entès com el fet de no trobar feina, perdre la motivació, etc., van directament vinculades a problemes de salut mental, addiccions i altres conseqüències negatives, caldria establir una coordinació amb entitats de salut mental.

Així mateix, considera fonamental l'educació al llarg de la vida i la coordinació amb entitats de base coneixedores de la realitat de molts d'aquests joves, amb les seves complexitats, les seves motivacions i les seves necessitats, com ara la Fundació Trinijove.

La Sra. ESTELLER valora la feina d'anàlisi feta per l'Observatori de FP, que permet fer una diagnosi de la situació actual, identificar-ne les causes i plantejar solucions.

Indica que, malgrat la influència de factors com l'origen familiar o l'entorn, avui dia qui no estudia és perquè no vol, ja que en té possibilitats, de manera que l'Ajuntament ha de combatre les causes que fan que les persones abandonin o no aprofitin les oportunitats que tenen, així com l'absentisme.

Subratlla que també cal evitar que l'atur juvenil es cronifiqui. En aquest sentit, celebra que es proposin mesures que facilitin que els joves tinguin més formació per poder treballar i més oportunitats de treballar en diferents professions, de manera que tinguin una sortida, una autonomia personal i puguin desenvolupar la seva vida amb plenes garanties.

Puntualitza que el programa de Garantia Juvenil no només funciona a Catalunya, sinó que té èxit a tot Espanya, i s'hi estan aportant molts recursos, i remarca que l'Ajuntament ha d'aprofitar aquestes iniciatives perquè els joves que ni estudien ni treballen s'integrin en els programes i tinguin oportunitats.

Per acabar, demana al Govern que desenvolupi les mesures més eficaces possibles per eliminar obstacles i donar una sortida als joves que la necessiten.

La Sra. ROVIRA recorda que per al seu grup el jovent, subjecte que viu de manera particular la realitat de la ciutat i motor de transformació, ha de ser la brúixola per a les polítiques públiques, en les quals ha de participar. D'altra banda, entén que cal treballar transversalment a les diferents àrees de l'Ajuntament: més enllà d'Educació i de Joventut, Ocupació i Economia són àrees on cal fer una referència específica a la situació del jovent.

Tot seguit, fa dues observacions sobre l'informe:

D'una banda, manifesta sorpresa pel fet que es faci una diagnosi de la situació del jovent —un cop més, es conclou que l'arrel del problema són les desigualtats, i s'identifiquen els barris més empobrits, amb rendes més baixes i més desigualtats respecte a altres barris de la ciutat—, però no es plantegi una actuació per millorar la situació. Pregunta, per tant, per a què serveix conèixer la realitat i què es farà un cop fet aquest estudi. Subratlla que l'informe posa de manifest que les desigualtats són l'eix vertebrador de la situació del jovent, que les condicions materials existents als diferents barris i la situació familiar influeixen directament en les condicions de vida de les persones, en aquest cas en la inserció educativa o laboral, de manera que existeix un problema amb la mobilitat social al si de les famílies, i insisteix que, més enllà de l'anàlisi, s'haurien d'haver presentat les accions concretes que s'han de desenvolupar.

D'altra banda, observa que l'informe considera educació únicament l'educació formal amb titulacions, i no inclou la perspectiva feminista, ja que només considera treball allò productiu i no tot el treball invisibilitzat, no remunerat, imprescindible per a la reproducció de la vida, que normalment recau en les dones.

El Sr. ARDANUY agraeix a la Fundació BCN Formació Professional i a l'Observatori de l'FP l'elaboració de l'informe, que evidencia un problema i un repte importantíssim per a la ciutat.

Posa de manifest que el 2010 l'abandonament d'estudis a Barcelona estava al voltant del 30%, i la situació continua sent extremament greu, si bé els últims anys el percentatge ha baixat en uns 18 punts gràcies a la col·laboració entre administracions, entitats i agents educatius —aquesta col·laboració és la clau de l'èxit.

Subratlla que calen, sobretot, mesures preventives, així com elaborar i desenvolupar una estratègia, i esmenta que hi ha un pacte previ del 2014 signat el 2015 que hauria de servir per desenvolupar un pla estratègic que combatés el gran problema de la ciutat: l'abandonament d'estudis prematur, el fracàs escolar i la manca de continuïtat entre els estudis i el món professional.

El Sr. ESSOMBA explica que l'informe ha estat coordinat i promogut per l'Àrea d'Educació perquè l'objectiu principal és combatre les causes del problema, però que es treballa en un marc integral, com diuen el Pla d'infància i adolescència o el Pla d'ocupació juvenil, que reben i envien actuacions de les diferents àrees de l'Ajuntament.

D'altra banda, informa que a partir del setembre es farà un estudi qualitatiu amb l'Àrea de Joventut i amb Barcelona Activa que permetrà conèixer la situació amb més detall.

En darrer lloc, pel que fa a les mesures concretes, indica que facilitarà per escrit les actuacions que s'estan duent a terme amb el Pla de barris, que inclou un seguit de mesures preventives per combatre la problemàtica.

El Sr. BLASI celebra que es treballi de manera transversal, però demana que, més enllà de l'estudi qualitatiu i de les mesures del Pla de barris, s'elabori un pla estratègic que desenvolupi l'informe al més aviat possible, ja que hi ha situacions a les quals cal donar resposta de manera immediata.

D'altra banda, comenta que la Garantia Juvenil, més enllà d'un reconeixement des de l'àmbit de la Generalitat, ha estat una manera de «salvar els mobles» en la política d'ocupació que fins al moment està desenvolupant el govern d'Ada Colau, però assegura que el seu grup està disposat a treballar-hi de manera conjunta.

Es dona per tractat.

d) Compareixences Govern municipal

Del Grup Municipal PP:

- 3.- (M1519/6519) Que comparegui el responsable municipal per informar de les subvencions que l'Ajuntament de Barcelona ha atorgat al CJB per fomentar nous models d'habitatge alternatius i explorar la via de l'okupació com una alternativa més.

La Sra. BENEDÍ enuncia la sol·licitud de compareixença.

La Sra. ANDRÉS saluda tothom i recorda que el Consell de la Joventut de Barcelona és una plataforma plural i representativa del teixit associatiu juvenil de la ciutat amb una organització estatutària amb més de 25 anys d'història. Afegeix que és una organització sense afany de lucre de tercer nivell que aplega 76 associacions i federacions i més de 450 entitats de base.

Exposa que el conveni bianual signat entre l'Ajuntament de Barcelona i el Consell de la Joventut de Barcelona —l'actual acaba el 31 de desembre d'enguany— per executar diversos projectes no només abasta una part del Departament de Joventut, sinó que també hi participen diversos departaments i instituts de l'Ajuntament, com l'IMEB, el Comissionat de Participació Ciutadana i Associacionisme, Solidaritat, Cooperació Internacional, Hàbitat Urbà i l'Institut Municipal Urbà. A més, s'hi treballa transversalment des de l'Àrea de Drets Socials i des del Districte de Gràcia, en aquest cas per a la gestió d'equipaments com l'Espai Jove Fontana o el Centre de Recursos per a les Associacions Juvenils.

Indica que dins d'aquest conveni hi ha el Programa d'emancipació, subvencionat amb 36.116 euros, que treballa en tres eixos fonamentals: l'accés a la formació de qualitat, l'accés a una feina digna i l'accés a un habitatge digne. El programa promou múltiples accions, com la campanya de suport a l'emancipació dels joves «No claudiquis», la campanya «Tornem a Barcelona», la campanya «Jove, hi tens dret», la reflexió sobre l'autoocupació juvenil, el pacte intergeneracional, el seguiment de la formació professional dual, el reconeixement de l'aprenentatge associatiu al món laboral i un cicle de xerrades sobre alternatives a l'habitatge. Aquest cicle de xerrades té tres objectius fonamentals: analitzar en profunditat la situació de les persones joves per poder actualitzar el discurs i les propostes en matèria d'emancipació, oferir un espai i eines que serveixin d'ajuda a les persones joves per emancipar-se, i situar el discurs de l'emancipació del CJB a l'agenda política i social. Per assolir aquests objectius, el cicle preveu diverses accions, que es divideixen en dos blocs: d'una banda, un bloc d'accions per apropar els materials elaborats amb anterioritat en la *Guia jove per trobar un habitatge*, i les fitxes de solucions alternatives a l'habitatge (com ara la cessió d'ús o la masoveria urbana), en format digital —en cap d'aquests materials es promou ni s'aposta per l'ocupació com una alternativa a l'habitatge—; d'altra banda, un bloc d'accions per oferir als joves un espai de reflexió i debat sobre l'ocupació. Aquest debat està programat per a l'últim trimestre del 2017, i s'hi han elaborat materials, disponibles al portal del CJB, en què el Consell tampoc no aposta en cap moment per l'ocupació no regulada i il·legal com a solució alternativa a l'habitatge.

Explica que aquestes xerrades, tal com va explicar el CJB en una nota informativa, s'han

organitzat perquè una part d'aquest col·lectiu de 450 entitats ho va demanar, i el format amb què s'han organitzat permetrà establir un debat amb altres entitats, amb la PAH i amb el casal popular Tres Liris, i possiblement es coneixerà una experiència personal sobre ocupació. Subratlla, però, que això no vol dir que es difongui ni s'aposti per l'ocupació com a via alternativa a l'habitatge en cap cas, sinó que el CJB ha organitzat un debat crític.

Per acabar, indica que l'Ajuntament i la Regidoria d'Adolescència i Joventut aposten per les vies que consten al Pla d'adolescència recentment aprovat, les onze mesures que van des de la reserva del 30% dels habitatges adjudicats per a menors de 35 anys fins a realitzar convocatòries específiques d'adjudicació d'habitatge dotacional per a joves, analitzar necessitats en matèria d'habitatge o donar suport a persones joves amb diversitat funcional perquè puguin tenir una vida independent.

La Sra. ESTELLER exposa que es va concedir una subvenció al Consell de Joventut de Barcelona sabent que preveia, tal com consta a la pàgina 15 del Pla de treball de la joventut de Barcelona presentat a l'Ajuntament en demanar la subvenció, organitzar unes xerrades en col·laboració amb altres entitats i crear espais de promoció i difusió dels nous models d'habitatge alternatius a l'habitatge de lloguer i de compra, així com explorar la via de l'ocupació com una d'aquestes alternatives.

Subratlla que és summament greu i intolerable que l'Ajuntament doni diners perquè s'explorin vies d'ocupació i, per tant, reconegui que l'ocupació és una alternativa, i assenyala que amb aquesta actuació i amb d'altres, com ara la consolidació d'ocupacions a partir del reglament aprovat i del Pla de l'habitatge, es transmet al jovent el missatge que no cal que treballi i s'esforci, perquè té dret a quedar-se amb l'habitatge d'una altra persona, que pràcticament té l'obligació de cedir-l'hi.

Remarca que l'ocupació d'un habitatge és un delicte que perjudica un tercer, el propietari de l'habitatge, i demana a l'Ajuntament que es replantegi l'atorgament d'aquesta subvenció.

El Sr. BLASI s'adreça a la Sra. Andrés per dir-li que, com a regidora que ha signat el conveni amb el CJB, coneix el pla d'accions que el Consell estableix i preveu en el cicle de xerrades, en què consta que s'organitzarà una xerrada en la qual es pot fomentar o explicar l'ocupació.

Posa de manifest que el CJB va emetre un comunicat, arran d'una notícia publicada en un diari, en què intentava, com ha fet ara la regidora, minvar la referència que es feia a la via de l'ocupació, i es deia que el CJB no té un posicionament explícit sobre l'ocupació, perquè no té un consens. Observa que hauria estat millor si el CJB hagués dit que, malgrat que obre les portes a parlar d'un fenomen existent, no hi dona suport, i comenta que l'Ajuntament ha de pensar quines implicacions hi té i què pot fer per facilitar l'accés a l'habitatge.

Expressa els dubtes del seu grup respecte al fet que el Govern tingui clar que no pot fomentar l'ocupació, ja que alguns dels seus membres provenen de bases socials que en fan bandera.

Assenyala, però, que el CJB fa bandera d'altres vies que el seu grup sí que comparteix, com són la cessió d'ús, la masoveria urbana, la compra o el lloguer, i celebra que hi hagi la voluntat de crear espais de debat i reflexió.

La Sra. BARCELÓ posa de manifest que els joves menors de 35 anys es veuen obligats a destinar un 45% del seu salari a l'habitatge en cas d'hipoteca i un 49% en cas de lloguer, els menors de 25 anys han de destinar-hi el 65% del salari, i molts no hi poden accedir. Subratlla que davant d'aquesta situació, cal veure quines opcions poden oferir-se dins del marc legal.

Vol saber què opinen els dos grups que formen el Govern del fet que s'explori la via de l'ocupació com a alternativa a l'habitatge de compra i de lloguer, i si estan d'acord a promoure l'ocupació il·legal.

Observa que una altra cosa és l'ocupació de famílies en risc de vulnerabilitat social, que han de tenir totes les ajudes per part de l'Administració pública, que ha de fer habitatge social, un deute pendent del Govern.

D'altra banda, comenta que l'Administració pública ha de donar exemple, cosa que el Govern no ha fet en casos d'ocupació il·legal com el de Can Vies o l'Hort de la Vila, i pregunta al Govern què fa per posar fi a l'ocupació il·legal dels grups antisistema.

La Sra. BENEDÍ comença la intervenció valorant el treball constant del Consell de la Joventut de Barcelona, exemple de pluralitat i debat, i de totes les entitats membres a favor dels drets de les persones joves de la ciutat.

Tot seguit, exposa que el seu grup ha consultat el Pla de treball del CJB i el comunicat publicat el 5 de juliol i no ha trobat que el CJB es posicioni a favor de l'ocupació, i observa que en el comunicat el Consell diu clarament que no té un posicionament sobre el tema, sinó que planteja un debat obert sobre la situació actual de l'habitatge, en què el fenomen de l'ocupació és una realitat.

Per acabar, explicita el suport del seu grup al Consell de la Joventut de Barcelona i a la llibertat per tal que el teixit associatiu juvenil de la ciutat pugui debatre i prendre iniciatives sobre els temes que el preocupen i l'ocupen.

La Sra. ROVIRA afirma que actualment a Barcelona no es garanteix el dret a l'habitatge ni al jovent ni a ningú, i subratlla que el que sí que es garanteix al jovent és una vida de precarietat.

Assenyala que calen polítiques que capgirin la situació actual i posin la vida per davant dels interessos econòmics, i que l'habitatge com a dret només es pot garantir si el sector públic l'entén com un bé d'ús. Indica que la dinàmica pròpia del mercat immobiliari sempre tindrà una dinàmica nítidament antisocial, ja que el dret a l'habitatge mai se satisfarà mentre sigui tractat com una mercaderia. Per això, cal que sigui el sector públic qui desenvolupi les diferents polítiques d'habitatge, qui en tingui la gestió, la provisió d'un dret que ara mateix no està garantit. D'altra banda, cal regular els preus del lloguer i, atès que això no és competència municipal, conquerir aquests drets i garantir-los per al conjunt de veïnes de la ciutat.

Exposa que actualment no és l'Administració qui està garantint el dret a l'habitatge, sinó col·lectius, entitats i organitzacions que ocupen blocs de pisos per fer-ne un ús social i eviten que continuïn tenint un ús especulatiu i fent augmentar els preus del lloguer.

Explicita que el seu grup defensa l'ocupació com a mitjà de garantia del dret a l'habitatge, ja que posa la legitimitat i un dret fonamental per davant d'una legalitat absolutament injusta que va en contra dels interessos de les classes populars.

En darrer lloc, recorda el lema que va fer al seu grup fer el pas de presentar-se a les eleccions fa dos anys (no s'entén que a Barcelona hi pugui haver gent sense casa i cases sense gent), i subratlla que actualment l'ocupació és un mitjà necessari que pot garantir l'emancipació dels joves.

El Sr. ARDANUY posa de manifest que, si bé no comparteix que s'hagi de normalitzar l'ocupació, és lògic que al Consell de la Joventut de Barcelona, una entitat d'entitats i un espai de reflexió i de debat al voltant de les entitats juvenils que en formen part, no hi hagi consens a l'hora de qualificar l'ocupació.

Considera, però, que l'Ajuntament hauria de facilitar més i millor informació als joves sobre les diferents opcions d'accés a l'habitatge, per facilitar-los la presa de decisions, així com desenvolupar polítiques més enllà de les competències i buscar sinergies amb els ens competents.

Per acabar, indica que cal posar-se al costat de la gent que es troba en una situació de dificultat per accedir a l'habitatge, i cercar complicitats amb les administracions per solucionar el problema, que és un dels més complexos i endèmics que hi ha a la ciutat.

La Sra. ANDRÉS insisteix que l'objectiu de les xerrades és oferir un espai de reflexió i debat sobre les opcions d'accés a l'habitatge, i insisteix que si es preveu tractar-hi el tema de l'ocupació és perquè algunes entitats ho han demanat atès que és una realitat existent.

Repeteix que en cap material elaborat pel CJB s'aposta per l'ocupació no regulada i il·legal, que el Govern municipal tampoc no defensa.

D'altra banda, afirma que la situació actual és conseqüència d'actuacions pèssimes d'alguns governs, com ara l'aprovació en solitari per part del Govern del PP de la Llei d'arrendaments urbans, i que si es reformés aquesta llei i hi hagués una limitació dels preus, segurament els joves ni intentaríen parlar sobre ocupació.

El Sr. MONTANER assenyala que el Pla pel dret a l'habitatge no fa cap referència a favor de l'ocupació, recorda que la Comissió de Drets Socials va començar a parlar d'aquest fenomen a l'octubre del 2015, quan es va iniciar el Pla d'intervenció en les ocupacions, i comenta que les ocupacions es produeixen perquè s'incompleix el dret a l'habitatge i és un dels problemes heretats de la bombolla immobiliària i de la crisi hipotecària.

D'altra banda, demana que no barregin les ocupacions de caire polític i ideològic amb les delictives, en les quals es fa una actuació policial. Indica que en la majoria d'ocupacions no es genera cap conflicte i són aquestes sobre les quals s'actua a través dels Serveis Socials, i les que es regularitzen són els pisos que se cedeixen a l'Ajuntament o que aquest compra.

La Sra. ESTELLER demana al Govern que no empari els que ocupen, ja que la usurpació, encara que sigui sense violència, és un delictes (article 2.15 del Codi penal), i insisteix que no es poden donar subvencions al Consell de la Joventut perquè explori l'ocupació com a via alternativa d'accés a l'habitatge, sinó facilitar als joves l'accés a l'habitatge per les vies legals.

D'altra banda, comenta que va ser el president Zapatero qui va aprovar el desnonament exprés.

El Sr. BLASI repeteix que el seu grup entén que l'objectiu del CJB és generar un espai de debat i de reflexió, però hauria preferit que es mostrés clarament en contra de l'ocupació.

Manifesta el desig que la posició expressada tant pel Grup del PSC com pel Grup de BC sobre l'ocupació sigui igual de clara portes enfora, ja que de vegades el missatge queda qüestionat per l'origen de la base social d'alguns dels membres del Govern.

Per acabar, demana que es continuïn desenvolupant polítiques a favor de l'accés a l'habitatge, en què el Govern trobarà la complicitat del seu grup, com ha demostrat amb el Pla de l'habitatge.

La Sra. BARCELÓ agraeix la resposta del Sr. Montaner, però demana coherència al Govern, que assegura que està en contra de l'ocupació il·legal, però no ho demostra amb actuacions com les de Can Vies o l'Hort de la Vila.

El Sr. MONTANER argumenta que aquestes són ocupacions ideològiques.

La Sra. BARCELÓ troba sorprenent que el Sr. Montaner doni a entendre que si qui ocupa és ideològicament afí al seu partit, l'ocupació és legal, i subratlla que les ocupacions no han de ser ideològiques, sinó que o són legals o no ho són.

Insisteix que el Govern ha de ser coherent i no ser permissiu amb els moviments antisistema

que ocupen il·legalment ni desautoritzar la Guàrdia Urbana. Observa que una cosa és voler garantir el dret a un habitatge digne de qualsevol persona i una altra, promoure l'ocupació il·legal, i aconsella als dos grups de govern que es posin d'acord respecte a què entenen per ocupació il·legal.

En darrer lloc, repeteix que el que s'ha de fer pel Consell de la Joventut i per tots els joves de la ciutat és treballar en mesures reals i efectives, sempre dins del marc legal.

La Sra. ROVIRA considera molt greu que el Govern diferenciï entre ocupacions ideològiques i no ideològiques, ja que tota ocupació, la faci qui la faci, és en si una acció ideològica, perquè és la garantia d'un dret fonamental, el dret a l'habitatge.

D'altra banda, entén que el Govern, pels seus orígens, hauria d'estar d'acord amb les ocupacions, tenint en compte que l'Administració no garanteix l'accés a l'habitatge i que existeixen grans fons voltors que compren els habitatges per especular-ne i per fer que moltes persones hagin de marxar de la seva ciutat.

Es dona per tractada.

III) Propostes a dictaminar

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord

IV) Part decisòria / Executiva

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord
- c) Proposicions

V) Part d'impuls i control

- a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Demòcrata:

- 4.- (M1519/6527) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta al Govern municipal a: Presentar en el termini d'un mes, un pla de xoc per atendre les necessitats derivades de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència (LAPAD) que inclogui: Dades actualitzades i complertes, els recursos humans i materials que es destinaran, protocols d'actuació i un calendari que prevegi el temps de resolució dels PIA, un cop la persona ha estat valorada i s'ha resolt el seu grau de dependència (Programa Individual d'Atenció).

La Sra. FANDOS informa que el seu grup ha acceptat una transacció proposada pel Govern, que implica l'ampliació del termini d'un mes a tres i la inclusió del treball del Consorci de Serveis Socials amb la Generalitat.

Tot seguit, exposa que al llarg del mandat anterior, com a exercici de transparència i de lògica rendició de comptes, es van elaborar tretze informes per avaluar trimestralment l'aplicació de la Llei de dependència a la ciutat. D'altra banda, atesa la dificultat de gestionar aquesta llei, es van crear equips específics, es va ampliar personal i dos districtes es van gestionar de manera central per alliberar aquesta gestió dels centres de Serveis Socials del territori. Observa que

aquest mandat únicament s'ha presentat un informe sobre aquesta qüestió i després d'haver-lo demanat insistentment.

Pel que fa a aquest únic informe, assenyala que és molt difícil comparar-lo amb els anteriors perquè utilitza un sistema diferent que no permet fer el seguiment d'algunes de les dades, però posa de manifest que al llarg del mandat anterior, malgrat l'augment de sol·licituds (van passar de 42.000 a 69.000), el nombre de plans individuals d'atenció (PIA) pendents es va reduir considerablement (de 4.917 a 1.830), mentre que actualment hi ha 9.844 acords de PIA pendents, de manera que n'hi ha hagut un augment desmesurat, i l'informe no explica com ha anat aquesta evolució.

Explicita que és sobretot aquest augment el que ha motivat la proposició, que enuncia.

La Sra. BARCELÓ exposa que a Catalunya hi ha més de 300.000 persones dependents i unes 17.000 que esperen una plaça pública, i afirma que ni el Govern central, ni la Generalitat ni l'Ajuntament han fet bé la seva feina: el Govern central ha retallat en dependència —Cs ha impulsat augmentar un 10% el pressupost—, les llistes d'espera de la Generalitat per accedir a una residència pública o concertada, a centres de dia, a serveis d'ajuda a domicili i a prestació de cures a un familiar són excessivament llargues, i a Barcelona hi ha més de 15.000 persones que esperen el seu programa individualitzat d'atenció.

Indica que, segons les dades de què disposa, fins al març de l'any passat només s'havia atès el 3,7% de les persones i s'atenien cinc usuaris al dia. Pregunta quines són les dades actuals, recorda que la llei estableix sis mesos per dissenyar el PIA, i comenta que el seu grup parlamentari va presentar una proposta a la Generalitat d'una proposició de llei per a mesures urgents per a la millora de la qualitat en la prestació de serveis relatius a l'autonomia personal i l'atenció a les persones en situació de dependència per intentar posar fi a les llistes d'espera actuals.

A continuació, manifesta el vot favorable del seu grup a la proposició, i qualifica de vergonyós el fet que no existeixi un arxiu de consulta de les dades únic entre la Generalitat i l'Ajuntament. Subratlla que hi ha d'haver molta coordinació per evitar, entre altres coses, que s'avisï una família quan la persona ja no hi és.

D'altra banda, subratlla que cal agilitar els protocols, reduir el temps de resposta i augmentar la ràtio de persones ateses per dia, i demana al Govern que faci un seguiment més curós del SAT, on a vegades hi ha canvis de treballadores que la família desconeix i de vegades les famílies es queden algun dia sense servei.

La Sra. BENEDÍ indica que els serveis socials bàsics tenen un paper molt important en l'atenció a la dependència des del coneixement de les diferents realitats personals, familiars i socials, l'atenció i el seguiment de cada cas i la prestació de serveis de proximitat d'autonomia personal, i el PIA, l'instrument que permet determinar les modalitats d'intervenció més adients en cada cas, ajuda els professionals i les professionals de Serveis Socials, referents per a les persones usuàries, en el procés de diagnòstic i assignació de recursos, així com en el seguiment i l'avaluació. Subratlla que cal posar un èmfasi especial en la tasca de seguiment i avaluació per garantir que els serveis prestats tenen els efectes desitjats i s'adeqüen a la realitat canviant de les persones.

Posa de manifest que a Barcelona el principal motiu de visita als centres de Serveis Socials per part de la gent gran són qüestions relacionades amb l'atenció a la dependència, i que el 51,1% de les persones que hi acudeixen per qüestions de dependència declara que el seu estat de salut és dolent o molt dolent, percentatge que es redueix al 24,5% en el cas de les persones que hi acudeixen per altres motius (dades de l'Enquesta de condicions de vida de les persones usuàries dels centres de Serveis Socials).

A continuació, assenyala que un cop reconeguda la dependència, l'usuari ha d'esperar una mitjana d'un any perquè els Serveis Socials elaborin el PIA corresponent al seu estat i, malgrat la diligència dels treballadors i les treballadores socials, els experts alerten que el tap i els grans endarreriments es formen a l'hora de fer efectiu el PIA.

Per les raons exposades, votarà a favor de la proposició.

La Sra. ESTELLER expressa el vot favorable del seu grup, que considera inadmissible que a Barcelona hi hagi 9.844 persones pendents que se'ls realitzi el PIA i que el temps d'espera mitjà per a la valoració sigui de quatre mesos i per a l'elaboració del PIA, de set.

Subratlla que cal que les persones exerceixin els drets que li corresponguin en funció del seu grau de dependència de la manera més immediata possible, de manera que l'Ajuntament ha d'actuar per descongestionar el sistema i accelerar els tràmits.

La Sra. ROVIRA puntualitza que a Barcelona ningú es queda sense servei per no tenir el PIA —cosa que sí passa a altres ajuntaments—, ja que, quan es detecta que una persona necessita ajuda, se li proporciona l'ajuda necessària perquè tingui les necessitats cobertes i paral·lelament es comença a tramitar l'ajuda de dependència.

Tot seguit, anuncia l'abstenció del seu grup, que entén que no és el mateix la càrrega administrativa i la llista des del punt de vista administratiu que la càrrega real de feina i si s'estan facilitant o no les ajudes a les persones que ho necessiten —les treballadores constaten que així és.

Explica que, si bé el seu grup comparteix que la congestió en els centres de Serveis Socials pel que fa a la càrrega administrativa és preocupant, entén que el lloc on s'han de fer aquestes aportacions és en el nou model de Serveis Socials, dins del procés d'Impulsem que s'ha realitzat. En aquest sentit, el seu grup posa l'èmfasi en la càrrega administrativa que estan tenint les professionals, sobretot perquè els darrers dos anys les dependències lleus també les gestionen els centres de Serveis Socials.

El Sr. ARDANUY anuncia el seu vot favorable, motivat pel fet que defensa qualsevol proposta adreçada a reduir els temps de tramitació dels expedients vinculats a la Llei de dependència.

Remarca que cal aportar tots els recursos necessaris per evitar retards en situacions de molta necessitat i, alhora, facilitar tota la informació. Afirmar que l'Ajuntament té recursos per poder-ho fer i ha d'intentar ser molt eficient i molt ràpid a l'hora de donar resposta.

D'altra banda, observa que quan es parla dels recursos cal tenir en compte també les famílies de les persones dependents i totes les persones que fan de cuidadors i cuidadores familiars.

La Sra. ORTIZ agraeix la presentació de la proposta, referent a una qüestió que preocupa el Govern i de la qual fa seguiment, com feia el govern anterior, i indica que les esmenes introduïdes a la proposició volen sobretot reconèixer la complexitat de tot un procés.

Observa que el nus principal es produeix perquè hi ha un col·lapse en la fase de reconeixement del grau, i per això es va demanar al Departament d'Afers Socials que dotés el Consorci per dur a terme aquesta fase.

A continuació, comenta que el Govern municipal pot fer arribar l'informe semestral, però encara no disposa de les dades del Departament d'Afers Socials, que ja estan sol·licitades, i precisament per això demana més temps, per facilitar amb total transparència les dades que entén que complementen un informe de dependència, i recorda que el pla de xoc conjunt amb el Departament d'Afers Socials, gestionat pel Consorci, va començar el juliol del 2016.

Reconeix que la part municipal també ha de millorar, i subratlla que també es treballa en el marc del pla Impulsem per oferir una millor atenció, resoldre d'una manera més ràpida i donar

resposta de manera més adient, des de la proximitat que requereix un procés de foment de l'autonomia personal i de la cura.

Per acabar, afirma que les esmenes presentades permetran elaborar un informe més complet i donar una millor resposta a la ciutadania.

La Sra. FANDOS agraeix els vots de tots els grups. Tot seguit, comenta que no entén quines dificultats té el Govern per presentar les valoracions trimestrals, ja que el seu grup ho feia i també havia de demanar dades a la Generalitat. D'altra banda, observa que els PIA són competència de l'Ajuntament, insisteix que hi ha hagut un augment desmesurat de PIA pendents (de 1.830 a 9.844), i demana que es reconeixin els errors.

La Sra. BARCELÓ diu a la Sra. Ortiz que no ha facilitat dades que sí que ha de tenir perquè les gestiona l'Ajuntament (com ara quants PIA es fan al dia), i el Govern té l'obligació, per una qüestió de transparència, de facilitar-les. Per això, demana que si no es contesten ara les preguntes plantejades, es facin arribar les respostes als grups per escrit.

La Sra. ESTELLER demana al Govern que, a més de facilitar els informes trimestrals, implementi tots els recursos necessaris per descongestionar els PIA i que aquests s'elaborin amb més celeritat.

Exposa que la Generalitat va afirmar, en una resposta facilitada a l'abril del 2016 al Parlament de Catalunya, que el problema és que l'Ajuntament triga 7 mesos a fer el PIA, mentre que la Generalitat en triga 4 a fer la valoració. Pregunta al Govern si confirma aquesta informació i quines mesures es prendran per descongestionar els centres, disminuir els temps i aconseguir que tot el procés es pugui fer en tres mesos.

La Sra. ORTIZ assenyala que l'ordre sobre el copagament va afegir complexitat al procés per resoldre el PIA, subratlla que per poder oferir un informe semestral complet cal disposar de totes les dades —per això s'està esperant a rebre les dades de la Generalitat, que ja estan demanades—, i explicita que al setembre es facilitarà l'informe i es podran examinar les dades i les causes de cadascuna.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, la Sra. Fandos expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Benedí expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Esteller expressa el vot favorable del PP, la Sra. Rovira expressa l'abstenció de la CUP i el Sr. Ardanuy expressa el seu vot favorable. S'APROVA amb el redactat següent:

La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta al Govern municipal a: Presentar en el termini de tres mesos, un pla d'actuació per millorar l'atenció de les necessitats derivades de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència (LAPAD) que inclogui: Dades actualitzades i complertes, els recursos humans i materials que es destinaran, protocols d'actuació i un calendari que prevegi el temps de resolució dels PIA, un cop la persona ha estat valorada i s'ha resolt el seu grau de dependència (Programa Individual d'Atenció). Continuar treballant en el marc del Consorci de Serveis Socials el pla de xoc conjunt amb el Departament de Treball, afers Socials i Famílies amb l'objectiu de reduir el nombre de persones pendents d'atendre per a l'elaboració de PIA o de rebre el reconeixement de servei que necessita.

Del Grup Municipal Cs:

- 5.- (M1519/6513) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: Que el Govern municipal en coordinació amb el Consorci d'Educació presenti a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports del mes de setembre del 2017 un calendari amb les dates de finalització de les escoles que estan en barracons a la ciutat de Barcelona i es compromet a no ubicar a més alumnes en aquests mòduls prefabricats "barracons".

La Sra. BARCELÓ posa de manifest que, dos anys després de l'inici de mandat, continuen les desigualtats en educació: no hi ha igualtat en les escoles bressol (la darrera mesura de tarifació social, a més, pressiona la classe mitjana, i caldria revisar-la i modificar-la) ni en els equipaments educatius (patis, aules, biblioteques, etc.), com tampoc en les activitats extraescolars.

Explicita que la proposició fa referència a les desigualtats que pateixen els alumnes de les escoles ubicades en mòduls provisionals, i subratlla que la provisionalitat ha de tenir data de finalització.

Exposa que l'any 2016-2017 va començar amb prop de 20.000 alumnes en barracons (n'hi havia més de 1.100), alguns sense data de finalització; esmenta algunes de les escoles que es troben en barracons, com ara La Maquinista (nou anys en barracons) o els instituts Maria Espinalt i Viladomat, i assenyala que el curs 2017-2018 es preveu que hi hagi noves escoles en mòduls prefabricats (Eixample 1, Eixample 2, Cartagena, etc.).

Indica que no hi ha hagut una bona planificació, i comenta que, encara que les condicions d'alguns mòduls prefabricats no siguin pèssimes, les condicions són diferents de les de la resta de centres, tal com expliquen les AMPA, que demanen una data de finalització dels mòduls i que es faci una bona planificació, i es queixen que l'Administració no hi inverteix atesa la provisionalitat dels equipaments, encara que els pares d'aquests alumnes paguin els mateixos impostos que els altres.

Recorda que l'any passat el seu grup va demanar a la Generalitat un pla per posar fi als mòduls prefabricats en quatre anys mitjançant un procés gradual, i assenyala que la proposició que presenta avui vol que el Govern municipal es compromet amb el món educatiu i que es posi fi a la incertesa en educació, que mai no hauria d'existir.

El Sr. CIURANA observa que es podria donar suport a la proposició sense cap dubte si hi hagués una natalitat programada, recursos il·limitats, etc., però que cal tenir en compte la complexitat de la situació, i indica que la proposició li planteja al seu grup dos dubtes principals.

En primer lloc, entén que caldria distingir entre les escoles que ja tenen una ubicació definitiva en un solar ja cedit en condicions i les escoles en què, tot i tenir una ubicació definitiva, el solar encara està subjecte a nombrosos planejaments urbanístics i canvis de normativa. D'altra banda, considera que algunes escoles, tot i tenir el solar disponible, no són prioritàries des del punt de vista de la planificació educativa, i d'altres sí que són prioritàries però, en canvi, encara no tenen solar disponible.

En segon lloc, pregunta si es renunciaria a fer noves escoles pel fet que s'haguessin d'ubicar en mòduls prefabricats.

Conclou que, malgrat la noblesa de l'objectiu final de la proposició, és difícil donar-hi suport en la seva integritat, i indica que emetrà el vot del seu grup després d'escoltar la intervenció del Govern.

La Sra. BENEDÍ posa de manifest que Barcelona, una ciutat compacta i amb manca endèmica d'espai en molts districtes, té dificultats per satisfer les necessitats d'escolarització pública dels seus infants i donar-hi una resposta immediata i adequada.

El seu grup entén que s'ha recorregut als mòduls prefabricats i els grups addicionals per fer front a situacions concretes de manca de places públiques, la demanda de les quals ha anat creixent els darrers anys, i que sense aquestes mesures provisionals, el curs 2017-2018 no podria haver començat donant cabuda a les famílies que han apostat per l'escola pública.

Coincideix, però, que cal fer una planificació a curt, mitjà i llarg termini i treballar per evitar que es repeteixin casos com el de La Maquinista, on una solució puntual s'ha anat eternitzant i enguany es veu, amb una sensació molt agredolça, que hi haurà infants que hauran fet tota la seva escolarització en mòduls prefabricats que en alguns casos han quedat obsolets i que de vegades comporten més problemes que solucions.

Conclou que, encara que els barracons no siguin una bona solució, l'Administració ha de ser responsable i oferir places per atendre la demanda, ja que la seva funció és donar servei a la ciutadania, i assenjala que emetrà el vot del seu grup després d'haver escoltat tot el debat.

La Sra. ESTELLER exposa que enguany aproximadament 1.000 nens estudiaran en barracons a Barcelona (uns 450 més que l'any passat), no només com a conseqüència d'una demanda sobrevinguda, sinó també per l'incompliment del Pla d'equipaments 2008-2011, i recorda que l'any passat el Govern, a través d'alguns comunicats, va afirmar que alguns mòduls eren mòduls de qualitat amb voluntat de permanència, si bé posteriorment va rectificar.

Assenjala que alguns nens han estudiat tots els anys en un mòdul prefabricat, i subratlla que estudiar en un mòdul prefabricat és estudiar en desigualtat de condicions, motiu pel qual el seu grup fa un any va presentar una proposta per eliminar els barracons i perquè es complissin els equipaments que hi havia compromesos.

Per acabar, remarca que cal fer un pla i treballar per posar fi a tots els barracons per garantir la igualtat de condicions, fent les inversions necessàries en els equipaments previstos o adaptant-los a les noves necessitats.

La Sra. ROVIRA assenjala que els darrers sis anys, sobretot a causa de la crisi econòmica, s'ha intensificat la tendència a l'augment de la demanda d'escola pública i al descens de la concertada, però les polítiques pressupostàries del Departament continuen castigant l'escola pública en benefici de la concertada: del 2010 al 2015 es va retallar la dotació de l'escola pública en més del 19%, mentre que la de la concertada només es va reduir en un 5%. Demana als grups que actuïn com han d'actuar també a la Generalitat.

Posa en relleu que a Catalunya hi ha hagut un augment considerable de barracons, especialment des del 2005, i el curs passat va començar a Barcelona amb cinc centres en barracons (dos que ja existien i tres de nous). Pregunta quina és la previsió del comissionat d'Educació per al proper curs.

El seu grup entén que cal instar el Consorci d'Educació a calendaritzar la construcció de nous centres educatius públics per intentar que el curs vinent no hi hagi cap mòdul de barracons, però és conscient que actualment l'única manera de garantir l'oferta educativa és a través d'aquests mòduls. D'altra banda, diu a ERC i al PDeCAT-Unió-Demòcrates que cal que la Generalitat porti al Consorci d'Educació els diners necessaris per garantir la qualitat i l'oferta pública a la ciutat.

Considera que el Consorci també ha de fer una calendarització de l'augment de l'oferta pública per duplicar-la els propers tres anys, especialment a primer d'ESO, on l'augment de la matrícula serà important per l'augment de la natalitat.

En darrer lloc, expressa l'abstenció del seu grup, que entén que la proposició és oportunista i

que, com ha dit, sense els barracons no es garantiria l'oferta educativa i el que cal és demanar que s'hi aportin els recursos i la planificació necessaris.

El Sr. ARDANUY manifesta el seu acord amb la necessitat de fer públiques les dates de finalització dels barracons de la ciutat i facilitar aquesta informació a les famílies, però observa que si es volen centres educatius públics, les obres d'aquests equipaments han de poder conviure amb els mòduls prefabricats, que garanteixen que hi haurà nous equipaments. D'altra banda, considera imprescindible planificar i desenvolupar un mapa escolar de ciutat (l'actual va finalitzar el 2016) arran d'un debat públic que permeti plantejar suficientment els reptes de futur de la xarxa d'equipaments educatius de la ciutat.

La Sra. ANDRÉS exposa que, segons dades publicades per la Fundació Bofill el 2015 i referides al 2013, la inversió en educació a Catalunya (un 2,8% del PIB) és la més baixa de tot Europa. Afegeix que entre el 2009 i el 2013, les retallades del Govern de l'Estat en matèria d'educació, un dret fonamental, van ser d'un 14,6%, quan a tot Europa eren d'un 3,4%. Observa que, davant la situació existent, els barracons són l'única manera d'atendre la demanda de places públiques, encara que no siguin una opció òptima, i que cal abocar-hi tots els recursos possibles, però sempre amb rigor i realisme.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat d'Educació.

El Sr. ESSOMBA informa que les negociacions entre l'Ajuntament i la Generalitat en el si del Consorci pel que fa a la planificació educativa i la dotació de recursos per a la construcció de nous equipaments —fa mesos que s'hi treballa— van en la bona direcció, i no hi haurà cap problema per presentar a la tardor la informació detallada sobre l'estat d'aquesta negociació i el calendari previst per a la construcció d'equipaments.

A continuació, manifesta el seu desacord amb qui entén que qui està a favor dels barracons com a mal menor no vol educació pública o no vol la igualtat de l'alumnat. Aclareix que, si bé el Govern està en contra dels barracons, es troba davant la dificultat d'ajuntar els processos de planificació econòmica amb els de tresoreria i els de dotació de solars provisionals i definitius, la qual cosa fa que l'opció de recórrer als barracons sigui un mal menor si el que es vol és més educació pública i de qualitat per donar resposta a les necessitats de la ciutadania. Indica que el fet que el grup proponent no hagi acceptat una transacció en aquest sentit fa que no hi pugui votar favorablement.

La Sra. BARCELÓ subratlla que és totalment lògic demanar una data de finalització per a una solució provisional i voler posar fi a la incertesa de les famílies, els equips docents, les AMPA i els alumnes, i recorda que el programa electoral de BC incloïa la construcció de centres educatius, i que la Sra. Ortiz afirmava al desembre del 2015 que calia posar fi als barracons. Demana al Govern que es comprometí, en el si del Consorci d'Educació, a posar data de finalització als barracons, i remarca que seria inadmissible que la situació actual, fruit de les dificultats i de la manca de planificació i de compromís, es continués allargant.

El Sr. CIURANA posa de manifest que durant el mandat anterior es va passar de set escoles en barracons a quatre i es van invertir més de 193 milions d'euros en manteniment i construcció de nous centres educatius públics, i afegeix que el seu grup acaba d'acordar 17 milions d'euros més de la Diputació de Barcelona per a l'Ajuntament per al manteniment de noves escoles. D'altra banda, observa que la proposició hauria de tenir en compte les diferents realitats existents, i estudiar la situació de cada solar i les necessitats d'inversió de cada centre. Per això, el seu grup s'hi abstindrà.

La Sra. BENEDÍ insisteix que, si bé cal una planificació a curt, mitjà i llarg termini, també cal cobrir la demanda d'educació pública, catalana i de qualitat de la ciutat, encara que sigui mitjançant una solució que no és òptima perquè fa que els nens estudiïn en barracons. Per això, el seu grup s'hi abstenrà.

La Sra. ESTELLER demana al Govern que demostrï la seva voluntat amb fets, en lloc de manifestar-se contra els barracons i després no donar suport a iniciatives adreçades a posar-hi fi. D'altra banda, posa de manifest que els nens que estudien en barracons ho fan en unes condicions de poca qualitat, que s'agreugen a l'estiu per les altes temperatures i la manca d'espai, i lamenta que el Govern no actuï per aportar solucions.

La Sra. ORTIZ expressa el vot contrari del Govern, que si ha d'escollir entre obrir noves escoles públiques o no tenir cap nou barracó, escull la primera opció, que entén que és també l'opció que triarien les famílies afectades.

D'altra banda, diu a la Sra. Esteller que precisament els mòduls prefabricats tenen ventilació i aire condicionat, i observa que la proposició demanava, a més d'una data de finalització, que no n'hi hagués cap més, cosa que impediria que s'obrissin noves escoles públiques.

El Sr. ESSOMBA exposa que el Govern ha donat compliment a una proposició presentada l'any passat per l'aleshores Grup Municipal de CiU que demanava un esforç important al Govern per incrementar la dotació per a reformes i manteniment, i el compromís dels 30 milions anuals com a mínim que s'havien de dedicar a aquesta qüestió és una realitat, cosa que demostra que el Govern es pren seriosament el tema dels equipaments educatius.

Destaca el procés de planificació que s'està produint, en què tots els barris han de poder manifestar quines són les seves necessitats i que ha de donar lloc a un acord.

Per acabar, observa que els nous mòduls prefabricats que s'estan col·locant a la ciutat són d'última generació, permeten la instal·lació vertical i disposen d'aire condicionat, terres de fusta i aïllaments tant de temperatura com d'acústica, característiques que permeten la qualitat educativa, i insisteix que un govern ha de donar solucions, encara que aquestes no siguin òptimes.

La Sra. BARCELÓ diu al Sr. Essomba que el govern que havia de ser més revolucionari, en educació està sent el més conformista, i puntualitza que estaria d'acord a recórrer als barracons en casos excepcionals, però sempre amb data de finalització, ja que la permissivitat amb les dates de finalització ha generat la situació actual.

Comenta que entén les abstencions dels grups d'ERC i del PDeCAT-Unió-Demòcrates, que tampoc estan fent a la Generalitat el que haurien de fer per posar fi als barracons, però subratlla que el vot contrari del Govern és un no al compromís amb l'educació i un sí a les incerteses de les famílies que estan en barracons. Insisteix que en educació mai no hi hauria d'haver incertesa, i remarca que el Govern hauria de treballar per la planificació educativa de la ciutat.

La Sra. Ortiz expressa el vot contrari de BC, la Sra. Andrés expressa el vot contrari del PSC, el Sr. Ciurana expressa l'abstenció del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Benedí expressa l'abstenció d'ERC, la Sra. Esteller expressa el vot favorable del PP, la Sra. Rovira expressa l'abstenció de la CUP i el Sr. Ardanuy expressa la seva abstenció. ES REBUTJA.

Del Grup Municipal ERC:

- 6.- (M1519/6505) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta el Govern municipal a negociar amb la Fundació Pere Relats la compra del Taller Masriera, i a presentar un projecte de rehabilitació integral d'aquest edifici neoclàssic com a equipament cultural al servei de la ciutadania i vinculat a les arts escèniques, en el marc del projecte "Zona 11. Àrea Creativa a la Dreta de l'Eixample".

El Sr. PUIGCORBÉ recorda que la proposició ha estat transaccionada amb el Govern —els grups disposen del redactat final— i explica la història del Taller Masriera: situat al carrer Bailèn, 70-72, i catalogat com a bé cultural d'interès local, és un edifici únic a Barcelona, la reproducció en ple Eixample d'un temple clàssic inspirat en l'Erectèon d'Atenes, i una obra neoclàssica construïda entre 1882 i 1884 per l'arquitecte modernista Josep Vilaseca i Casanovas, autor de l'Arc de Triomf o de la Casa Bruno Quadros, més coneguda com la Casa dels Paraigües. Els germans Josep i Francesc Masriera i Manovens, prestigiosos joiers i orfebres barcelonins, van encarregar l'edifici per ubicar-hi l'estudi artístic. La vocació del taller va ser, des dels seus inicis, esdevenir un temple de l'art, ja que, a més de servir com a taller de pintura i d'escultura dels germans Masriera, feia les funcions d'obrador de joieria i d'orfebreria familiar. Es tracta d'un espai multidisciplinari que es completava amb un petit museu per lluir la magnífica col·lecció privada dels Masriera, que aplegava pintura, escultura, joieria, mobiliari, objectes exòtics i arts decoratives. A més a més, la notorietat dels Masriera dins del món cultural barceloní va fer que el taller esdevingués també un lloc de trobada i tertúlia d'artistes, així com una sala ocasional de concerts i de teatre. El fill de Josep, Lluís Masriera i Rosés, va compaginar la seva coneguda faceta d'orfebre i pintor amb la d'escenògraf i director teatral. La seva passió pel teatre el va dur a transformar, l'any 1932, l'estudi taller familiar en el teatre Studium, i va ser precisament en aquesta sala on el 1935 Federico García Lorca va llegir per primera vegada la seva obra *Doña Rosita la soltera o El lenguaje de las flores*. El teatre Studium va estar en actiu fins que l'edifici va ser venut, el 1951, a la congregació de la Petita Companyia del Cor Eucarístic de Jesús, que el va utilitzar, fins al 2009, com a residència de les seves religioses. Actualment, el Taller Masriera és propietat de la Fundació Pere Relats.

Assenyala que, si bé la façana principal de l'edifici manté la monumentalitat i el classicisme originals, amb el pòrtic de les columnes corínties i un frontó flanquejat per uns acroteris en forma de lleons alats, els espais de trànsit situats a banda i banda del temple, així com els jardins que hi havia a la part posterior, van ser progressivament substituïts per unes construccions que van anar augmentant el volum de l'immoble i desvirtuant el projecte arquitectònic original. Així mateix, a l'interior de l'edifici, en desús des del 2009, es constata una situació d'abandonament que ha comportat una progressiva degradació. Tot i això, l'antic teatre conserva molts elements, com les butaques, l'escenari o la decoració original de les parets del vestíbul, i manté intacta l'ànima del que va ser el temple de l'art dels Masriera.

Exposa que el 3 de març del 2016, mesos després de l'operació fallida del Deutsche Bank, i a proposta del Grup Municipal del PDeCAT-Unió-Demòcrates, el Consell Plenari del Districte de l'Eixample va encoratjar el Govern del Districte a arribar a un acord amb la propietat del Taller Masriera, i el 22 de març el mateix grup va presentar una proposició a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports per instar l'Ajuntament a presentar un projecte per adquirir el Taller Masriera i destinar-lo, d'acord amb l'esmena presentada per ERC, a equipament cultural, especialment vinculat a les arts escèniques i al teatre. La proposició va ser aprovada amb els vots favorables de tots els grups excepte la CUP, que s'hi va abstenir, i la Sra. Berta Sureda, aleshores comissionada de Cultura, va assenyalar que l'adquisició de l'immoble i el seu ús com a equipament cultural ja figuraven a la proposta del PAD de l'Eixample, i va expressar la voluntat del Departament de Cultura de coordinar-se amb el Districte per adquirir el Taller

Masriera un cop desvinculat de l'operació del Deutsche Bank.

Indica que, més d'un any després, la setmana passada el seu grup va visitar l'immoble i va comprovar que el Govern municipal ni tan sols havia iniciat ni el projecte ni les negociacions amb la propietat, tot i l'interès de la propietat de parlar amb l'Ajuntament.

Observa que l'edifici continua deteriorant-se, i que el teixit veïnal i associatiu de la Dreta de l'Eixample continua reivindicant que el Taller Masriera esdevingui un espai públic, obert a la ciutadania, en un barri que pateix un dèficit notori d'equipaments municipals.

Afirma que la Fundació Pere Relats està disposada a negociar amb l'Ajuntament el traspàs de la titularitat de l'immoble en les condicions que siguin més avantatjoses per a ambdues parts, amb la voluntat de treballar per la gent gran: no vol especular, sinó vendre l'edifici per finançar la construcció d'una residència d'avis al Poblenou. Per això, el seu grup presenta aquesta proposició, que enuncia.

Manifesta la convicció del seu grup que la recuperació del Taller Masriera com a espai cultural emblemàtic del barri contribuirà al dinamisme de la Zona 11, i que la presència d'aquest nou equipament provocarà sinergies enormement enriquidores amb el col·lectiu de creadors Makers Of Barcelona, l'Escola de Cinema de Barcelona, l'Escola Superior d'Art Dramàtic Eòlia i la resta de projectes creatius que estan desenvolupant-se en aquesta zona de la Dreta de l'Eixample.

Comenta que el projecte de rehabilitació ha de preveure la possibilitat de recuperar aquest temple de l'art com a teatre o com a teatre auditori capaç d'acollir projeccions, espectacles, conferències i altres actes de diferents disciplines, i considerar la possibilitat d'enderrocar les dependències afegides a banda i banda, amb l'objectiu de recuperar el jardí original a l'interior de l'illa, i els accessos laterals del carrer Bailèn, per al gaudi de veïns i veïnes.

Conclou que cal evitar que un espai de gran valor patrimonial vagi a parar a mans privades, i procurar que esdevingui la icona de la creativitat cultural que la Dreta de l'Eixample necessita.

El Sr. CIURANA lamenta que no estiguin presents per intervenir en aquest punt de l'ordre del dia ni el regidor de Cultura, el Sr. Collboni; ni la regidora de l'Eixample, la Sra. Ballarín; ni el regidor responsable de Patrimoni Històric, el Sr. Mòdol, ni el regidor responsable d'adquisició de patrimoni de l'Ajuntament, el Sr. Pisarello.

Comenta que el seu grup preferia el redactat original de la proposició, però hi donarà suport igualment, ja que està a favor de la recuperació del Taller i entén que l'Ajuntament té capacitat financera per recuperar-lo i pot arribar fàcilment a un acord amb la Fundació Pere Relats, una entitat amb uns fins socials molt concrets i objectius. Considera també que aquesta actuació beneficiaria tant el districte de l'Eixample com la Fundació Pere Relats i la cultura.

D'altra banda, recorda que va haver-hi la possibilitat d'adquirir l'equipament gratuïtament amb l'operació del Deutsche Bank, on el Govern municipal ubica pisos de luxe —el seu grup volia ubicar-hi un hotel—, quan en campanya va dir que hi faria habitatge social, i recorda també que s'han presentat diverses propostes a favor de la recuperació de l'edifici.

La Sra. BARCELÓ coincideix amb el Sr. Ciurana que hi hauria d'haver algun responsable de les àrees a què fa referència la proposició, encara que algú no pugui ser-hi per motius justificats. A continuació, pregunta quin ha estat el desplegament de la mesura de govern presentada el 2014 que tenia com a objectiu que la Zona 11 (entre el passeig de Gràcia, el passeig de Sant Joan, la Gran Via de les Corts Catalanes i la ronda de Sant Pere) fos un pol de creativitat que posés èmfasi en els valors actius i la potencialitat d'aquest àmbit, i impulsés la creació de sinergies entre els diferents actors que ja estaven ubicats en aquest espai.

D'altra banda, voldria conèixer l'estat de conservació de l'immoble, que ha tingut diferents usos al llarg del temps i ha patit nombroses transformacions, per saber quins costos de rehabilitació o de construcció hi haurà.

Tot seguit, expressa el vot favorable del seu grup, i demana al Govern que, si s'aprova la proposició, es comprometi a elaborar un calendari d'inici i finalització de les obres, així com a concretar l'assignació de partides pressupostàries per la compra, rehabilitació i adaptació dels nous usos culturals.

Manifesta el desig del seu grup que l'espai esdevingui un centre professional d'arts escèniques, un lloc de creació, de residència, de trobada de companyies innovadores, que treballin en la recerca de nous llenguatges i estètiques teatrals, una fàbrica de creació de nous llenguatges escènics i de la seva relació amb altres disciplines, com els nous llenguatges audiovisuals, i subratlla la importància d'invertir en cultura, el veritable ascensor social per posar fi a les desigualtats, però demana que s'estableixi clarament l'ús que es donarà a l'edifici amb un projecte de consens que es presenti i s'aprovi en una comissió o en un plenari, que s'adquireixi un compromís i, sobretot, que s'estableixin una sèrie de recursos econòmics i materials anuals suficients per al correcte funcionament de l'equipament.

La Sra. ESTELLER expressa el vot favorable del seu grup, que entén que avui la Comissió hauria d'estar parlant del projecte tècnic que el Govern es va comprometre a presentar arran d'una proposició de l'aleshores Grup de CiU. Vol saber què ha fet el Govern en aquest sentit.

D'altra banda, si bé entén que la Sra. Ortiz, com a representant del Govern, té tota la legitimitat per intervenir en aquest punt, coincideix que qui ho hauria de fer és un responsable de Cultura.

Subratlla que l'Ajuntament ja podria disposar d'aquest equipament si el 2015 no hagués rebutjat, per motius purament ideològics i sectaris, l'operació de modificació del PGM amb el Deutsche Bank, una operació que hauria sortit gratis i amb la qual s'hauria guanyat un equipament a la Dreta de l'Eixample, que en té una carència enorme.

En darrer lloc, indica que la proposició permetria dedicar un equipament a arts escèniques, un ús molt positiu per a la Dreta de l'Eixample, i la Fundació Pere Relats tindria uns recursos per fer l'activitat social que fa, amb una residència per a gent gran.

La Sra. ROVIRA posa de manifest que el Taller Masriera pertany a la promotora Property Investors, propietària de l'edifici del Deutsche Bank que va comprar el Taller Masriera a la Fundació Pere Relats i a principis del 2015 va arribar a un acord amb l'antic Govern municipal per a la cessió gratuïta d'aquest espai a canvi de modificar el Pla general metropolità per poder construir a l'edifici un hotel i ampliar-ne 5.000 m² la superfície. Assenyala que, una vegada més, el patrimoni de la ciutat va ser instrumentalitzat i tractat com a moneda de canvi per especular i perquè les empreses privades fessin negoci a partir d'allò que és de totes, i recorda que el Taller estava catalogat com a bé cultural d'interès local.

Indica que l'operació es troba aturada atès que a la Comissió d'Ecologia del 18 de novembre es va aprovar desistir del procediment per a la tramitació de la modificació puntual del Pla general metropolità, i, per tant, es va aprovar aturar el xantatge d'aquesta empresa privada per recuperar el patrimoni que és del conjunt de la ciutat.

Subratlla que el seu grup creu fermament en la recuperació d'espais i la creació d'equipaments municipals 100% públics, amb llibertat total d'acció cultural dels col·lectius i de les persones, sense necessitat de cap mena de mediació privada o semiprivada, i entén que la creació d'un equipament cultural de referència ha de permetre recuperar el caràcter ampli i social de la cultura, i posar fi a la precarietat social i cultural, així com impulsar l'accessibilitat de la cultura i la creativitat universal, democratitzar i possibilitar a tota la població, no només a les elits, el desenvolupament cultural, i incentivar la cultura popular emancipada, que sigui tan autònoma com sigui possible. Remarca que cal recuperar una cultura de classe emancipadora, feminista i antiautoritària per tenir una sobirania autèntica, desmantellar l'especulació i la instrumentalització dels equipaments públics, i reforçar el caràcter i la funció de servei bàsic de la cultura.

Per acabar, anuncia l'abstenció del seu grup, motivada pel fet que no sap si aquest equipament esdevindria un altre instrument més al servei de la gran indústria cultural de la ciutat.

El Sr. ARDANUY expressa el seu vot a favor de desenvolupar un projecte que farà guanyar un equipament cultural a una zona amb una manca important d'equipaments públics en general i d'equipaments culturals en particular.

Assenyala, però, que amb la transacció del Govern s'ha perdut l'esment a la Zona 11, cosa que demostra que el Govern, malauradament, no creu en aquest projecte de qualitat, que va ser construït de manera col·laborativa amb entitats i gent que va treballar per posar en comú interessos diferents que conflüen en un territori que necessitava una dinamització.

La Sra. ANDRÉS agraeix que s'hagi acceptat la transacció i dona les gràcies també pels comentaris a favor del Taller, especialment per l'exposició apassionada i curosa que ha fet el Sr. Puigcorbé.

Tot seguit, afirma que el Districte de l'Eixample continua treballant en la recuperació de l'edifici per donar-hi un ús cultural, i explicita que el Govern, conscient de la manca d'equipaments a la Dreta de l'Eixample, té la ferma voluntat d'aconseguir el Taller Masriera i que esdevingui un equipament públic. Amb aquest objectiu, en primer lloc se n'està confirmant la titularitat amb Patrimoni i, un cop confirmada, es procedirà a la contractació tècnica per detectar patologies i ajustar els costos de la rehabilitació i disposar del pressupost, que permetrà l'aixecament de plànols detallats i valorar el cost total del projecte, així com negociar el preu amb la propietat.

Per acabar, indica que lamenta decebre els qui esperaven que intervingués una altra persona en nom del Govern, però recorda que ella també és membre del Govern i de la Comissió.

La Sra. ORTIZ manifesta el vot favorable del seu grup.

El Sr. CIURANA diu a la Sra. Andrés que confirmar la titularitat no pot ser un procés que duri un any, i que, si hi ha voluntat política, és fàcil fer que el Departament de Patrimoni valori l'edifici i s'estableixi una negociació amb la propietat. Pregunta al Govern si realment té la voluntat d'adquirir l'espai o bé tornarà a no donar compliment a una proposició aprovada, i subratlla que cal facilitar que l'Eixample, mancat d'equipaments, gaudeixi d'aquest espai públic vinculat al món cultural.

La Sra. BARCELÓ remarca que cal passar, amb voluntat i una bona gestió, de les paraules a l'acció, i evitar que, un cop més, s'aprovi una proposició però després no es faci res i això provoqui que els grups hagin de tornar a presentar les mateixes propostes.

La Sra. ESTELLER diu al Govern que s'ha perdut un any i que es va perdre l'oportunitat d'aconseguir l'edifici gratuïtament per l'obsessió de no construir més hotels a la ciutat, i li demana que faci el que s'ha compromès a fer, que no perdi més temps i que posi fi a la incertesa que pateixen els veïns de l'Eixample.

La Sra. ANDRÉS assegura que el Govern ja ha passat a l'acció —durant tot l'any hi ha estat treballant, tant des del Districte de l'Eixample com des de l'ICUB i els departaments de Cultura i de Patrimoni—, i ha demostrat la voluntat política i la bona gestió.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Ciurana expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, el Sr. Puigcorbé expressa el vot favorable d'ERC, la Sra.

Esteller expressa el vot favorable del PP, la Sra. Rovira expressa l'abstenció de la CUP i el Sr. Ardanuy expressa el seu vot favorable. S'APROVA amb el redactat següent:

La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta el Govern municipal a estudiar la rehabilitació del Taller Masriera, analitzar la viabilitat de la compra, i negociar amb la propietat, per tal de posar aquest equipament al servei de la ciutadania i les arts escèniques.

Del Grup Municipal PP:

- 7.- (M1519/6520) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda demanar al Govern municipal a que insti a la Generalitat a: 1. Incoar un expedient d'informació prèvia sobre les denúncies dels familiars dels residents de les residències: Mossèn Vidal i Aunós, Bon Pastor, Alchemika, Bertran i Oriola i El Molí. 2. Convocar un nou concurs que estableixi les ràtios de gerocultors adequades a la situació real dels avis a les cinc residències, si s'escau, dels resultats de l'expedient informatiu. 3. Resoldre immediatament totes les deficiències denunciades pels familiars, de les quals la Generalitat té coneixement.

La Sra. ESTELLER exposa que la Coordinadora de Familiars de Residències de Gent Gran ha presentat denúncies per la manca de personal (especialment gericultors) i deficiències en neteja i atenció mèdica i d'alimentació en cinc residències de la ciutat.

Demana al Govern que informi sobre aquestes denúncies i pregunta si la Generalitat ha incoat un expedient informatiu per aclarir la situació i valorar els efectes d'aquestes denúncies sobre les persones grans usuàries d'aquestes residències, que tenen diferents graus de dependència i, per tant, diferents necessitats.

Subratlla que el més important és que es resolguin immediatament totes les deficiències denunciades pels familiars i, si escau, plantejar la convocatòria d'un nou concurs per millorar la gestió de les residències, i puntualitza que el seu grup sempre ha defensat que, independentment de la forma de gestió —totes són respectables—, cal garantir un bon servei a les persones usuàries, i l'Administració té els instruments suficients per garantir aquest bon servei al marge de qui gestioni.

La Sra. HOMS posa de manifest que diverses associacions de veïns, de manera espontània i no organitzada, la Coordinadora de Familiars i la Plataforma SOS Gent Gran es van mobilitzar en protesta per la reducció de personal en diverses residències de gent gran, així com per les condicions laborals del personal.

Indica que també es va acudir a la síndica de Barcelona, i que les queixes es referien als recursos, a una incorrecta atenció mèdica, a la quantitat insuficient de gericultors, infermeria, el poc control en les medicacions, l'alimentació, el material i el servei de neteja.

Exposa que la Generalitat ja ha reaccionat als fets i està actuant com li correspon i de manera decidida: ha dit que no prorrogarà els contractes i està preparant un nou concurs, tal com va anunciar el 29 de juny i, mentrestant, s'ampliarà el personal, es faran moltes més inspeccions i reunions amb les direccions i, en el cas d'El Molí, ja hi ha un expedient incoat.

Reconeix que potser han calgut massa mobilitzacions perquè s'actués, però insisteix que qui ha d'actuar ja ho està fent.

Tanmateix, el seu grup donarà suport a la proposició per respecte al veïnat, que s'ha mobilitzat intensament i fa mesos que denuncia la mala gestió d'aquests centres.

La Sra. BARCELÓ recorda que a la darrera sessió de la Comissió, el Govern va acceptar un prec del seu grup que demanava que l'Ajuntament instés la Generalitat a solucionar els problemes greus que hi havia a les residències de persones grans a què fa referència la proposició, que havien estat denunciats pels familiars des del novembre de l'any passat, com ara l'incompliment de la ràtio del personal d'atenció directa, les deficiències en l'atenció mèdica, la falta de material o la supressió, modificació i canvi d'horaris de les activitats. Els familiars també es queixaven de les poques solucions que se'ls havien ofert quan s'havien reunit amb el secretari d'Afers Socials i Famílies de la Generalitat. Recorda que la Sra. Ortiz va contestar que l'Ajuntament havia fet la denúncia davant la Generalitat i que també a l'Ajuntament el preocupava molt que s'haguessin canviat els criteris de contractació i, sobretot, que s'hagués reduït el nombre de professionals.

Posa de manifest que el seu grup al Parlament ha preguntat pel nombre de treballadors en plantilla, el desglossament de les categories professionals, el nombre de treballadors de cada categoria en cada torn i les hores de servei mèdic, entre altres qüestions, i expressa el seu vot favorable a la proposició.

Tot seguit, pregunta al Govern quant va trigar a reunir-se amb les famílies de la residència Bertrán i Oriola, que afirmen que van tenir dificultats per aconseguir una reunió, i demana que tant l'Ajuntament com la Generalitat es reunixin de seguida amb les persones afectades quan hi hagi denúncies com aquestes.

La Sra. CAPDEVILA diu a la Sra. Esteller que sap perfectament que tot el que demana la proposició ja ho està portant a terme la Generalitat, de manera que la proposició no té cap mena de sentit.

Aclareix que el seu grup, evidentment, comparteix en bona part la voluntat que inspira la proposició, però entén que cal contextualitzar el tema de la contractació i de la licitació del sector públic, ja que moltes de les dificultats de poder fer contractació de serveis amb els criteris que planteja la proposició provenen de la legislació estatal que regula la contractació pública.

Subratlla que per complir la filosofia que recull la proposició caldria modificar el Reial decret legislatiu 3/2011, que regula les bases de contractació pública i els drets i deures dels licitadors i dels licitants, així com el preu, els costos i el valor de l'oferta licitadora, i comenta que aquesta és una de les moltes raons per voler marxar de l'Estat espanyol.

Assenyala que darrerament s'està avaluant l'escletxa que ofereixen les normatives europees en el sector públic sobre serveis socials i atenció a les persones per eludir la rigidesa de la normativa espanyola, per introduir criteris no estrictament econòmics en l'adjudicació final de les licitacions.

Pel que fa a la UTE Ingesan-Asproseat, que gestiona aquestes residències, indica que la demanda ja ha estat resolta pel Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, que ha anunciat que no prorrogarà la concessió i que al gener obrirà un nou concurs on hi haurà un nou plec de condicions que obligarà a unes ràtios mínimes, perquè en molts aspectes els plecs actuals permetien eludir-les o interpretar-les a la baixa. D'altra banda, el Departament ha comunicat que, fins al nou concurs, conjuntament amb l'empresa cobrirà l'ampliació de personal fins arribar a les ràtios que permetin un servei digne a les persones usuàries de les residències, s'ha retirat una de les concessions a les residències afectades, i s'ha amenaçat de fer-ho a les altres si no s'atenen els requeriments fets sobre les deficiències en la gestió del servei.

Remarca que Treball, Afers Socials i Famílies no prorrogarà els contractes amb l'empresa adjudicatària a les residències Bertrán i Oriola, Bon Pastor, Mossèn Vidal i Aunós i Alchemika. Per acabar, subratlla que el seu grup ha acompanyat les famílies en tot el procés, ha donat

suport a les seves reivindicacions i ha facilitat que es trobessin amb la Conselleria tan aviat com ho van demanar, i indica que, si bé respecta totalment la lluita d'aquestes famílies, que ha estat molta i un pèl massa llarga, s'abstindrà en la proposició, ja que en comparteix el contingut, però la troba fora de lloc.

La Sra. ROVIRA expressa el suport del seu grup a les familiars de les persones ingressades en residències arreu del país, i comenta que la CUP assistirà a totes les mobilitzacions que encara s'han de dur a terme per garantir l'accés a les residències.

Pel que fa a la proposició, entén que hi manca rigor i concreció. En primer lloc, no s'hi esmenta que les cinc residències estan gestionades per Ingesan-Asproseat, la primera pertanyent al Grup Obrascón Huarte Lain (OHL), del Sr. Villar-Mir, una de les grans constructores de l'Estat espanyol.

En segon lloc, s'hi planteja instar la Generalitat a incoar un expedient d'informació, quan aquest expedient ja ha estat incoat: com a resultat, segons ha informat la consellera Bassa, la concessió de les cinc residències, que acaba a finals d'any, no es prorrogarà. A més, a la residència El Molí se li ha suspès la concessió per deficiències en la medicació, els àpats i la higiene, que han desembocat en un brot de sarna, i s'ha decidit controlar especialment també la sisena residència gestionada pel Grup OHL, de recent concessió (Poblenou).

En tercer lloc, s'hi demana un nou concurs, quan la Generalitat ja s'ha compromès a fer-lo el 2018, i les famílies exigeixen que OHL deixi de ser l'empresa gestora a partir de l'1 de gener.

En quart lloc, no s'hi concreta la ràtio, però les familiars exigeixen una gericultora per cada deu residents a partir de mitjan juliol, i han aconseguit que un criteri preferent per al nou concurs sigui el de millorar aquesta ràtio.

En cinquè lloc, no s'hi tenen en compte els compromisos ja adquirits: la incorporació a mitjan juliol de nou personal a les cinc residències, no prorrogar la concessió a la UTE, que finalitza el desembre del 2017, que en el cas d'El Molí finalitzi de manera immediata, i que tots aquests compromisos es desenvolupin amb l'avaluació també dels mateixos familiars.

Per acabar, subratlla que el seu grup, totalment solidari amb les persones afectades, entén que aquesta proposició és totalment oportunista i ve d'un partit que veu en l'externalització d'aquests serveis un negoci que ha estat la seva política neoliberal, que ha aplicat allà on ha governat. Per això, i perquè no creu que el grup proposant realment vulgui defensar els interessos d'aquestes famílies, votarà en contra de la proposició.

El Sr. ARDANUY qualifica d'intolerable la situació viscuda a les residències a què fa referència la proposició, i manifesta el seu suport als residents i a les famílies en les seves reivindicacions i demandes justes.

Subratlla que no es pot jugar amb la salut i el benestar de la gent gran, i que cal garantir la màxima qualitat en els serveis de residència.

Afirma que la Generalitat hi ha actuat i ha pres les mesures oportunes per corregir la situació, probablement no amb prou rapidesa, però sí amb efectivitat.

D'altra banda, posa de manifest que els dispositius d'inspecció han d'estar atents per evitar que es repeteixin aquestes situacions.

En darrer lloc, remarca que tots aquests plantejaments són fruit de les reivindicacions de les famílies dels residents, que han dut a terme una gran feina i una gran lluita.

La Sra. ANDRÉS expressa el vot favorable del seu grup, i subratlla que la Regidoria de Promoció de la Gent Gran ha acompanyat aquestes famílies i aquestes plataformes des de l'inici en totes les seves reivindicacions i accions, tant les que s'han fet amb la Generalitat com amb el Parlament de Catalunya. D'altra banda, valora molt positivament les declaracions que ha fet la consellera en el sentit de finalitzar les concessions i tornar a fer les contractacions, però

manifesta preocupació pel dia a dia d'aquestes persones. En aquest sentit, demana que hi hagi la màxima cura i la màxima atenció.

La Sra. ORTIZ exposa que el Govern fa gairebé un any que fa seguiment de les situacions deficientes, va fer la denúncia corresponent arran de les mobilitzacions de les famílies, i va alertar d'un error en el disseny dels plecs, que posa de manifest que la Llei de serveis socials, que estableix les ràtios, és clarament insuficient, ja que quan s'apliquen aquestes ràtios, no s'atenen bé les persones, de manera que el marc regulador no garanteix els drets de les persones que estan en residències.

Assenyala que l'Ajuntament ha traslladat totes les qüestions a la Generalitat en reiterades ocasions —encara hi ha una última reunió pendent amb la consellera— i ha acompanyat les famílies.

A continuació, expressa el vot favorable del seu grup, que entén que la proposició arriba tard (ja s'ha fet tot el que s'hi proposa), però en comparteix el contingut, i observa que cal continuar treballant per resoldre la problemàtica del conjunt de les residències, ja que hi ha contractes amb menys personal del necessari.

Per acabar, assenyala que la Llei de contractes del sector públic de l'Estat és ingestionable des del punt de vista dels ens locals i la Generalitat en els serveis a les persones, però la Generalitat sí que té capacitat per fer una llei de contractes de serveis a les persones diferent, que fa dos anys que s'espera, per desmercantilitzar aquests sectors.

La Sra. ESTELLER reconeix que aquesta qüestió ve de molt lluny i s'ha treballat amb l'Ajuntament i amb la Generalitat, però explica que el seu grup ha presentat aquesta proposició per donar més seguretat als familiars i als membres de la Coordinadora, que necessiten compromisos fermes i que l'Ajuntament s'hi pronunciï públicament.

D'altra banda, puntualitza que, si bé la Llei de contractes fa la valoració de les ofertes, s'han incomplert les ràtios inicials: independentment de la necessitat de millorar algunes ràtios en el plec de clàusules, s'han incomplert exigències establertes al concurs.

La Sra. BARCELÓ subratlla que la Generalitat no ha actuat amb rapidesa, ja que les queixes van començar al novembre de l'any passat, i la Generalitat no ha reaccionat fins que els familiars han fet actes reivindicatius i han parlat amb tots els grups municipals i del Parlament. Demana seriositat i respecte pels familiars que han viscut una situació lamentable que mai no s'hauria de produir, de deficiències en l'atenció a gent gran en residències per manca de material, de suport i de visites mèdiques.

La Sra. ANDRÉS assegura que el compromís per part del Grup del PSC és total, i subratlla que el problema no ha estat únicament l'incompliment de ràtios, sinó que hi ha hagut una mala praxi, una mala gestió i una mala conducta, que cal rectificar immediatament, sense esperar cap procediment administratiu.

La Sra. ESTELLER agraeix els vots favorables i remarca que, independentment de qui gestioni el servei, cal garantir una atenció de qualitat a les persones grans a les residències, i tant l'Ajuntament com la Generalitat han de treballar en aquesta direcció.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, la Sra. Homs expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Capdevila expressa l'abstenció d'ERC, la Sra. Esteller expressa el vot favorable del PP, la Sra. Rovira expressa el vot contrari de la CUP i el Sr. Ardanuy expressa la seva abstenció. S'APROVA.

Del Grup Municipal CUP:

- 8.- (M1519/6501) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: 1. Declarar Barcelona, ciutat lliure de fons voltors d'inversió. 2. Elaborar un protocol d'intervenció amb l'objectiu de definir com els serveis tècnics han de prioritzar l'adquisició d'immobles per tal d'intervenir el mercat immobiliari, així com dotar pressupostàriament aquestes intervencions.

La Sra. BENEDÍ informa que, després de la primera intervenció de la Sra. Rovira, el Sr. Montaner plantejarà una transacció, els grups indicaran si l'accepten i el grup proposant decidirà si la presenta.

La Sra. ROVIRA posa de manifest que Barcelona està patint un fort procés d'expulsió del veïnat, amb una dinàmica de jerarquització aguda dels espais en l'àmbit metropolità, que afecta tant Barcelona com els municipis que l'envolten, com a conseqüència directa de la bombolla turística a la ciutat, el model de grans esdeveniments de la marca Barcelona i l'explotació a cost zero de la ciutat per la indústria turística. Entén que l'Administració pública ha d'actuar per posar-hi fi, tot apostant pel decreixement turístic, aposta que, malauradament, el Govern no està fent.

Exposa que el preu de l'habitatge ha augmentat de manera flagrant (més d'un 30% per any) i més d'un 75% dels lloguers de la ciutat estan per sobre dels 1.000 euros, quan la renda de la majoria de les veïnes no supera aquesta xifra. Alhora, els fons voltors compren edificis sencers amb molta facilitat per desenvolupar-hi pisos de luxe, amb la qual cosa s'elititzen els barris i es fa fora les veïnes.

Afirma que per comprar aquests habitatges s'estan fent servir formes de coacció, amenaces i pressions psicològiques per desnonar il·legalment les famílies, i s'ofereixen diners de sotamà per saltar-se la llei a canvi de propines, es fomenten infeccions, manca d'higiene, pudor i fugites d'aigua desateses per poder especular amb l'habitatge.

Assegura que aquestes són les pràctiques dels fons voltors d'inversió que estan comprant habitatges i finques a la ciutat, i per això, i atès que l'Administració pública ha de garantir el dret a l'habitatge, un dret que ha d'entendre l'habitatge com un bé d'ús i no com un bé de mercat sobre el qual especular i amb el qual uns pocs es facin molt rics a costa dels drets de totes les veïnes, cal una declaració institucional perquè Barcelona sigui una ciutat lliure de fons voltors d'inversió i calen polítiques valentes per fer-hi front. Comenta que també cal elaborar un protocol d'intervenció amb l'objectiu de definir com els serveis tècnics dels districtes han de prioritzar l'adquisició d'immobles per intervenir en el mercat immobiliari i dotar pressupostàriament aquestes intervencions. Concreta que cal analitzar els diferents districtes i les finques que poden ser comprades per part d'aquests fons voltors per avançar-s'hi.

El Sr. MONTANER manifesta el seu acord amb la proposició, però observa que el concepte de «fons voltors» és massa ambigu, per la qual cosa proposa afegir al punt 1, a continuació de «Declarar Barcelona ciutat lliure de fons voltors d'inversió», «i proposar acabar amb els privilegis fiscals de les SOCIMI's», ja que considera que aquestes societats, que són una part dels fons voltors, tenen unes exempcions d'impostos i un ajut de l'Estat immoral.

La Sra. BENEDÍ recull els vots dels grups a la transacció plantejada pel Sr. Montaner: tots els grups l'accepten excepte el Grup del PP.

El Sr. CIURANA entén que les esmenes no es poden incorporar si no han rebut el suport de tots els grups.

La Sra. SECRETÀRIA intervé i puntualitza que només cal l'aprovació per unanimitat si les esmenes representen canvis substancials.

La Sra. BENEDÍ entén que en aquest cas no és substancial perquè no canvia el sentit de la proposició.

El Sr. MARTÍ subratlla que el seu grup està absolutament en contra dels fons voltors i de l'economia especulativa, les empreses que especulen i les persones que especulen, encara que actuïn d'acord amb alguna llei que permeti aquesta especulació, però especialment si actuen en contra de l'ordenament vigent. Explicita que la seva oposició també és una oposició ètica i moral.

Manifesta el seu acord amb el plantejament general de la proposició, tot i que entén que és bàsicament una acció declarativa d'una posició política, i subratlla la importància de millorar totes les eines, les estratègies i els protocols que ajudin a desplegar al màxim la normativa vigent, en aquest cas la Llei 24/2015 del Parlament de Catalunya, d'habitatge, impulsada pel Govern de la Generalitat de Junts pel Sí, a la qual el seu grup va donar suport —també va donar suport al Pla pel dret a l'habitatge 2016— i que ja preveu l'opció del tempteig i retracte per part de l'Ajuntament, opció a la qual ja s'ha recorregut en alguns casos.

Observa, però, que el concepte de fons voltor no està prou definit jurídicament (què és un fons voltor, quines característiques han de tenir, quines lleis han d'incomplir i qui els cataloga). Atesa aquesta manca de claredat jurídica, tot i estar radicalment en contra de les pràctiques d'empreses que assetgen la ciutadania, el seu grup s'abstindrà en aquesta proposició.

El Sr. BLANCO saluda tothom i manifesta l'opinió del seu grup que el primer punt de la proposició és una mera declaració d'intencions buida de continguts i sense cap efecte jurídic.

Pel que fa al segon punt, considera que l'Ajuntament ha d'ajudar les famílies que es veuen abocades a marxar del barri on tenen els amics, la família i/o la feina per culpa d'augmentos desproporcionats dels lloguers. Entén, però, que la compra o l'exercici del dret de tempteig no és l'única opció i, de vegades, pot ser que no sigui la més adient, per la qual cosa l'Ajuntament ha d'explorar totes les vies possibles per ajudar aquestes famílies.

Comenta que la compra d'habitatges no ha de ser indiscriminada, i que sempre s'ha de fer exercint el dret de tempteig i retracte, justificant l'interès general de cada actuació i amb un preu de compra raonable, ja que es tracta de fons públics del pressupost municipal.

Entén que el Govern municipal ha exercit el dret de tempteig des de l'inici de mandat i mitjançant aquest procediment ha adquirit 250 habitatges, per la qual cosa no considera necessari que s'estableixi un protocol —simplement cal aplicar la Llei d'urbanisme—, i per això votarà en contra de la proposició.

La Sra. BENEDÍ manifesta la convicció del seu grup que per gaudir d'unes condicions de vida dignes que permetin desenvolupar una vida plena i saludable i un projecte vital cal disposar d'un habitatge segur i permanent, i que el dret a l'habitatge és el fonament de la llibertat, la dignitat i la igualtat entre les persones. Observa, però, que la realitat està molt lluny dels textos legals, fins al punt que es pot afirmar que l'habitatge és un dret vulnerat.

Posa de manifest que la problemàtica de l'habitatge a les grans ciutats genera nombrosos debats i controvèrsies i, sobretot, reclama actuacions urgents: a Barcelona, les veïnes i els veïns cada cop tenen més dificultats per accedir a un habitatge i per mantenir-s'hi. Amb l'arribada de la crisi, el 2007, la renda mitjana de les llars es va reduir com a conseqüència de la precarietat laboral, de l'atur i de la disminució d'ingressos familiars, i, en el cas de l'habitatge, la situació ha empitjorat.

Subratlla que calen mesures fermes per augmentar el parc de lloguer públic de la ciutat, i dotar els veïns i les veïnes d'habitatges dignes i accessibles. Amb aquest objectiu, el seu grup ha presentat mesures com la rehabilitació de pisos, la construcció de nous habitatges de lloguer social i assequible o el cens de pisos buits de la ciutat, una eina clau que indiqui quants pisos buits hi ha, on es troben, quina superfície tenen i en quines condicions estan, dades que han de permetre solucionar el problema de manera més ràpida i eficient.

Comenta que solucions com el tempteig i retracte serveixen com a eina davant els perills dels fons voltors, que fan de l'habitatge un mer producte de mercat desvinculat del dret efectiu a l'habitatge, i permetria ampliar el solar públic disponible, ampliar el parc públic d'habitatge, repartir el parc públic de lloguer equitativament per tots els barris de la ciutat, lluitar contra la inflació dels preus del lloguer i lluitar contra les adquisicions dels fons voltors.

Conclou que és necessari recórrer a totes les eines i els mecanismes que ajudin a fer front a la crisi habitacional actual, i remarca que les declaracions d'intencions de vegades són necessàries perquè marquen el tarannà, en aquest cas, de la ciutat de Barcelona, i que hi ha coses que cal dir: en aquest cas, té molt sentit que a la Comissió es demani que Barcelona sigui declarada ciutat lliure de fons voltors.

Per tot això, el seu grup votarà a favor de la proposició.

La Sra. ESTELLER manifesta l'opinió del seu grup que la proposició de la CUP és una proposta simple que no dona resposta als problemes d'habitatge de la ciutat, està carregada d'ideologia i no incorpora raons tècniques que facilitin que la gent que vol tenir un habitatge tingui l'oportunitat de tenir-lo.

Pregunta al grup proposant quins fons considera fons voltors, i observa que quan qualsevol persona vol comprar un edifici a Barcelona ho ha de fer d'acord amb una normativa.

Subratlla que el que ha de fer l'Ajuntament és evitar que hi hagi gent que compri edificis a la ciutat i coaccioni un inquilí o cometi qualsevol il·legalitat. Insisteix que és davant l'assetjament immobiliari, provingui de qui provingui, que l'Ajuntament ha d'actuar.

Comenta que l'Ajuntament també ha de donar resposta, mitjançant el seu parc d'habitatge, en els casos en què venç un contracte de lloguer, acaba el dret de la persona que viu en un habitatge i el propietari decideix vendre l'immoble, cosa que sovint fa que la persona no pugui continuar en el seu habitatge perquè no pot fer front al nou lloguer, provocat per la rehabilitació de la finca i el consegüent augment de valor.

Demana que no es generalitzi, com fa la CUP amb els seus prejudicis, i no es criminalitzin tots els inversors, i remarca que l'Ajuntament ha de parlar de situacions objectives i actuar quan es perjudiqui un inquilí o aquest sigui pressionat perquè abandoni el seu habitatge, però no pot comprar edificis indiscriminadament per impedir que es rehabilitin finques i el valor d'aquestes augmenti, quan la gent té dret a fer aquestes rehabilitacions.

Pels motius exposats, votarà en contra de la proposició.

El Sr. ARDANUY subratlla que cal una estratègia de ciutat per a l'increment de l'habitatge públic de lloguer, i que els fons voltors fan un mal social irreparable. Comenta que la cerca del benefici no ha de ser l'únic objectiu, i que hi ha d'haver una visió de retorn a la societat.

Assenyala que l'Ajuntament, a més d'implementar mecanismes per incrementar l'habitatge públic, ha d'utilitzar mecanismes per protegir els veïns i les veïnes que puguin estar sotmesos a assetjament immobiliari. Indica, però, que desconeix la capacitat de l'Ajuntament per fer efectiva la declaració del primer punt de la proposició, i que es necessitaria més informació respecte a les xifres que l'Ajuntament posaria a disposició per poder competir econòmicament en la compra d'aquests immobles i fer-ho vinculant-ho a un projecte i a un pla específic per a aquestes hipotètiques compres.

Pels motius exposats, s'hi abstenrà.

El Sr. MONTANER exposa que són moltes les eines que ja s'estan emprant relacionades amb el segon punt de la proposició, com ara el cens de pisos buits o els mecanismes per defensar els drets dels inquilins contra la coacció, l'assetjament i l'expulsió, i s'estan preparant eines per saber si les rehabilitacions segueixen els projectes i es mantenen els drets dels inquilins.

Informa que existeix un protocol per a la compra d'habitatge destinat a lloguer social, que utilitzen els tècnics del Patronat Municipal de l'Habitatge i que té en compte les característiques de les finques i, sobretot, les possibilitats de rehabilitació i els costos, així com si realment pot dedicar-se a l'ús d'habitatge de lloguer, la situació del mercat i la ubicació en el territori (en alguns llocs és prioritari comprar perquè hi ha manca de sol per construir habitatge).

Per acabar, indica que s'han fet unes 250 compres i que la mitjana d'inversió és de 70.000 euros aproximadament (50.000 per la compra i uns 20.000 per la rehabilitació).

La Sra. ROVIRA explica que, per a la CUP Capgirem Barcelona i per a diferents moviments populars de la ciutat, els fons voltors són «caçadors de gangues» que van pels districtes comprant barats els immobles per trossejar-los i vendre'ls més cars i, d'aquesta manera, lucrarse i fer negoci amb un dret, tot perjudicant-lo.

Manifesta preocupació pel fet que els grups que governen a la Generalitat facin declaracions en un sentit però actuïn en un altre, per exemple quan van voler vendre parc públic de lloguer a fons d'inversió.

En darrer lloc, pel que fa a les crítiques al primer punt de la proposició, subratlla que és imprescindible que l'Ajuntament es mostri ferm i coherent i evidencii que hi ha una guerra oberta entre aquests fons d'inversió i les classes populars, i confirma que aquest punt té un caràcter marcadament ideològic, que el seu grup entén que cal posar de manifest d'una manera clara.

El Sr. MONTANER explicita el vot favorable del seu grup, que entén que a Barcelona hi ha molts tipus d'inversors, des dels més destructors, que no tenen pietat i volen obtenir el màxim benefici de la manera més ràpida possible i, d'alguna manera, destrossen la ciutat, fins als que volen intervenir i millorar els barris, i considera que és summament important atacar un dels fets més greus, que són els avantatges que tenen les SOCIMI.

Quant a la defensa dels drets dels inquilins, observa que l'Ajuntament administra uns béns públics, uns fons públics, de manera que cal ser molt curós amb els criteris.

Comenta que, si bé l'Ajuntament, que intervé en el mercat, no té la mateixa capacitat que altres grans inversors, sí que té certa capacitat, i durant aquest mandat ja ha invertit bastants milions en compres d'habitatges per rehabilitar-los i dedicar-los a lloguer social. Observa, però, que les inversions han de ser molt intel·ligents i estratègiques.

Per acabar, remarca que l'Ajuntament lluitarà fins que aquests fons voltors, que volen rendiments ràpids i destruir les ciutats, se'n vagin de Barcelona, una ciutat que resisteix i que té capacitat, cultura i massa crítica.

El Sr. Montaner expressa el vot favorable de BC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Martí expressa l'abstenció del Grup Municipal Demòcrata, el Sr. Blanco expressa el vot contrari de Cs, la Sra. Benedí expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Esteller expressa el vot contrari del PP, la Sra. Rovira expressa el vot favorable de la CUP i el Sr. Ardanuy expressa la seva abstenció. S'APROVA amb el redactat següent:

La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: 1. Declarar Barcelona, ciutat lliure de fons voltors d'inversió i proposar acabar amb els privilegis fiscals de les SOCIMI's. 2. Elaborar un protocol d'intervenció amb l'objectiu de definir com els serveis tècnics han de

prioritzar l'adquisició d'immobles per tal d'intervenir el mercat immobiliari, així com dotar pressupostàriament aquestes intervencions.

- b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional
- c) Precs

Del Grup Municipal Demòcrata:

- 9.- (M1519/6528) Suspendre l'aplicació del nou sistema de tarifació social de les Escoles Bressol Municipals, en aquelles famílies que hauran de pagar més de 290 euros al mes fins a poder garantir que, per causa de la seva implantació, no s'augmentarà el preu màxim actual pel curs 2017-2018.

El Sr. CIURANA saluda els representants de la plataforma Escola Bressol Municipal de Tots presents a la sala, i manifesta l'opinió del Grup del PDeCAT-Unió-Demòcrates que la tarifació que s'ha implantat no és tarifació social, ja que castiga especialment les famílies amb ingressos més baixos, que passen de poder pagar 0 euros a pagar-ne 50, i les famílies de classe mitjana, que poden arribar a pagar fins a 400 euros més l'any.

Per això, i atès que el seu grup considera que el que cal fer és establir un preu màxim i, a partir d'aquí, els trams pertinents, presenta aquest prec, que enuncia.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat d'Educació.

El Sr. ESSOMBA subratlla que el sistema de tarifació social a les escoles bressol a Barcelona continuarà, ja que està en sintonia amb el conjunt del país, com ha expressat i demanat la Sindicatura de Greuges de Catalunya. Assenyala que la consellera d'Ensenyament del Govern de la Generalitat esmentava aquest sistema com a possibilitat de futur, i la Diputació de Barcelona treballa amb nombrosos ajuntaments de la província per a l'impuls i l'enfortiment del sistema. Pregunta al Sr. Ciurana si està d'acord amb la tarifació social en aquest sentit.

Comenta que la tarifació social és un sistema de progressivitat que millora la redistribució de les càrregues, i recorda que l'Ajuntament de Barcelona actualment és l'únic del país que sosté en dos terços el cost total d'una plaça.

A continuació, destaca que des del 29 de maig hi ha un procés de diàleg obert amb les escoles bressol i representants de les famílies afectades que es mantindrà fins al setembre i que servirà per recollir possibles millores del sistema.

Conclou que el Govern treballa en la bona direcció i que no pot acceptar el prec.

El Sr. CIURANA puntualitza que la tarifació social, si no beneficia el conjunt de les famílies del sistema d'escoles bressol públiques, sinó que castiga part d'aquestes famílies, no és una bona tarifació social, i aclareix que el seu grup defensa la tarifació social però sempre que estigui ben feta.

Pregunta al Govern, a qui diu que és una broma per als rics i un malson per a les classes mitjanes, per què castiga les persones de la classe mitjana, i lamenta que no s'accepti el prec.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat d'Educació.

El Sr. ESSOMBA respon amb una pregunta: per què castiga la Generalitat de Catalunya la ciutat de Barcelona i no li aporta els recursos que necessita per cobrir la despesa de places d'escola bressol?

D'altra banda, comenta que l'Ajuntament de Sant Cugat fa pagar 409 euros mensuals i mai no

se li acudiria dir que castiga les classes mitjanes.

Es dona per tractat.

- 10.- (M1519/6529) Que l'Ajuntament exerceixi el dret de retracte en el cas del Palau Moxó, per tal de preservar aquest edifici, classificat com a Bé Cultural d'Interès Local del Patrimoni de Cultura, per la ciutat de Barcelona i vetlli per qualsevol canvi que es produeixi en la inscripció registral de l'immoble.

El Sr. CIURANA comença la intervenció fent constar que fa un mes el seu grup va demanar una informació sobre el conjunt d'expedients del Palau Moxó i posteriorment ell ha demanat aquesta informació al secretari de l'Ajuntament i el Govern municipal no ha facilitat ni les ofertes de la propietat, ni els informes de Patrimoni, ni les cartes d'Urbanisme ni de Ciutat Vella en què es digui que no volien adquirir el Palau Moxó, cosa que demostra, un cop més, la poca voluntat de transparència del Govern. Torna a demanar aquesta documentació, i indica que el Palau Moxó, segons consta al Registre de la Propietat, continua pertanyent a la família propietària (un 50% d'una de les persones i l'altre 50% a càrrec d'una de les societats de la família).

Per acabar, formula el prec.

La Sra. ANDRÉS indica que, tal com va dir en aquesta mateixa comissió la regidora de Ciutat Vella, la Sra. Gala Pin, tot i la vàlua patrimonial del Palau Moxó, no existeix un ús definit de l'edifici ni cap element concret que avaluï la necessitat d'adquirir-lo.

D'altra banda, explica que després d'haver rebutjat el tempteig no és possible exercir el retracte, i informa que l'Ajuntament ha rebutjat dues ofertes de tempteig del Palau: una el desembre de 2015 i una altra el gener del 2017 (en tots dos casos, la propietat demanava més de 7 milions d'euros).

El Sr. CIURANA lamenta les absències de la regidora de Ciutat Vella, del regidor de Cultura, del regidor de Patrimoni Històric i del regidor responsable d'Adquisició, que entén que demostren un menyspreu pels regidors que formen la Comissió i per aspectes que poden interessar la ciutat.

Assegura que encara que s'hagi rebutjat el dret de tempteig, es pot exercir el dret de retracte, i lamenta que es rebutgi el prec, que un edifici que és un bé cultural d'interès local, catalogat, s'hagi buidat de mobles sense que s'hagués demanat llicència per al trasllat, i que l'Ajuntament doni per tancat aquest tema.

La Sra. ANDRÉS diu al Sr. Ciurana que els regidors que ha anomenat no han pogut assistir a la sessió perquè tenen altres obligacions (per exemple, el tinent d'alcalde és a Brussel·les), no pas per un menyspreu a la Comissió, i recorda que els membres del Govern actuen de manera col·legiada.

Repeteix que, tal com va dir la regidora de Ciutat Vella en aquesta mateixa comissió, malgrat la vàlua patrimonial del Palau, no n'existeix un ús definit ni cap element que avaluï la necessitat d'adquirir-lo.

D'altra banda, indica que la Generalitat no va fer la fitxa de relació de béns mobles que hi ha dintre, i que la fitxa d'inventari arquitectònic de la Generalitat fa referència a algunes peces singulars de la col·lecció.

Es dona per tractat.

Del Grup Municipal Cs:

- 11.- (M1519/6514) Que el Govern municipal presenti en el termini de 6 mesos un informe amb els canvis que afectaran a l'Hospital de L'Esperança i que es comprometí a que durant els canvis els pacients i els equips mèdics no es veuran perjudicats.

La Sra. BARCELÓ formula el prec, i posa de manifest que l'Ajuntament forma part del Consorci Parc de Salut Mar, on està integrat l'Hospital de l'Esperança, al qual es preveuen canvis.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al director de Salut.

El Sr. MALMUSI saluda tothom i indica que el prec s'accepta.

Explica que aquest és un tema que des de l'inici del mandat ha preocupat i ocupat tant el Consorci Parc de Salut Mar, que és on està adscrit l'edifici, com el Consorci Sanitari de Barcelona, que és on es decideix la planificació sanitària de la ciutat, i recorda que es va demanar i aconseguir l'ampliació horària de les urgències de l'hospital (actualment, CUAP Gràcia), i accelerar la finalització de la primera fase d'obres de l'Hospital del Mar (les següents fases d'obres condicionaran el futur de l'Esperança).

Dona les gràcies per la presentació del prec, que permetrà insistir amb tots dos consorcis per definir el futur de l'Esperança i accelerar canvis que beneficiïn els pacients i els professionals.

Tot seguit, resumeix el que s'ha treballat i discutit fins ara: actualment l'Esperança actua bàsicament d'hospital satèl·lit de l'Hospital del Mar; hi ha uns 500 pacients de Ciutat Vella i Sant Martí que s'hi desplacen diàriament (diverses persones utilitzen l'autobús llançadora que ha posat en marxa l'Ajuntament aquest any, sobretot persones amb problemes de mobilitat); la transformació de l'Esperança ha de ser progressiva, amb canvis que ja s'han fet i d'altres que es faran en breu, i la majoria d'ells dependran del calendari de les futures obres de l'hospital; més o menys es comparteix una visió dels pilars de quin ha de ser el centre en el futur, un centre que segueixi sent sanitari assistencial, on cada cop hi hagin d'anar menys pacients de Ciutat Vella i Sant Martí, i més veïns i veïnes de Gràcia, i que doni servei també a la ciutat, perquè els problemes periòdics de saturació de les urgències amb pacients pendents d'ingrés també se solucionen disposant d'espais o llits d'hospitalització com els de l'Esperança —el darrer hivern, el trasllat d'alguns llits socio-sanitaris al Centre Fòrum va permetre obrir més llits a l'Esperança per derivar pacients tant del Mar com de la Vall d'Hebron—, i s'espera que quan es traslladi la rehabilitació al Centre Fòrum es comenci a fer rehabilitació a pacients de Gràcia.

En darrer lloc, indica que aquests canvis s'estan treballant i s'espera poder detallar més en l'informe sol·licitat, i que hi hagi decisions més fermes sobre les futures obres del Mar, que condicionaran la disponibilitat d'espais a l'Esperança.

La Sra. BARCELÓ agraeix l'acceptació del prec, i subratlla que en salut no pot haver-hi incertesa, com hi ha actualment a l'Hospital del Mar, on ni tan sols els equips mèdics saben què passarà.

Remarca que és molt important que se sàpiga quins serveis oferirà l'Hospital de l'Esperança, i destaca la feina dels professionals que hi treballen.

A continuació, posa de manifest que hi ha més de 164.000 malalts que estan en espera per a una intervenció programada quirúrgicament (més de 13.000 fa un any que esperen) i que l'Hospital de l'Esperança té una planta tancada, i demana compromís i informació per posar fi a la incertesa, així com que mentre s'elabori l'informe i es duguin a terme les modificacions, els

serveis no es vegin perjudicats i els pacients puguin continuar sent atesos com fins ara.

Es dona per tractat.

- 12.- (M1519/6515) Que el Govern municipal presenti en el termini de 5 mesos el Baròmetre de la Infància i les Famílies per detectar les necessitats de les famílies i en especial dels menors en risc d'exclusió social. En aquesta avaluació demanem que s'inclouï la variable "esta sol a casa". I un cop obtingut el diagnòstic es presenti en el mínim temps possible les mesures per pal·liar les mancances detectades en el Baròmetre.

La Sra. BARCELÓ formula el prec, motivat pel fet que a Espanya hi ha 350.000 «nens de la clau» (anomenats així pel temps que passen sols a casa), que el 15% de la població activa són treballadors pobres (no tenen recursos per arribar bé a final de mes), que continuen creixent les desigualtats entre els barris, tal com diu el Consell Econòmic i Social de Barcelona, que hi ha un 14% de persones en risc de pobresa i que l'últim Baròmetre de la infància i les famílies és del 2014.

La Sra. ORTIZ respon que un dels compromisos que va adquirir el Govern va ser elaborar el Baròmetre i disposar de dades sobre la situació dels infants a la ciutat, que no es referissin només a les condicions de vida, sinó que també s'explotessin des del punt de vista dels drets dels infants. Afegeix que a finals d'any i per primera vegada es disposarà de dades de l'enquesta de benestar subjectiu, que permetran valorar qüestions com la que recull el prec.

Assenyala que fins ara no s'obtenia informació directament dels infants, per la qual cosa s'ha treballat amb el Consorci d'Educació de Barcelona per accedir a 4.000 llars i recollir la seva perspectiva (com es troben, quines mancances tenen, si tenen sensació de solitud a casa, etc.).

D'altra banda, indica que l'enquesta de Serveis Socials, que va arribar a 6.000 llars, analitza, entre altres qüestions, com afecta la vulnerabilitat les famílies amb fills.

Per acabar, informa que l'Institut d'Infància, que acumula una àmplia expertesa en aquest àmbit, treballa per donar una sistematització a aquesta feina.

La Sra. BARCELÓ subratlla que, independentment del mitjà amb què s'analitzi, és important que s'estudiï la variable dels «nens de la clau», els nens que estan sols, que han d'arribar sols a casa perquè no tenen possibilitat ni de fer activitats extraescolars ni de passar més temps amb els pares, situació que preocupa moltes entitats socials que treballen el tema.

A continuació, exposa que, segons el Baròmetre del 2014, a Barcelona hi havia un 66% de les famílies monoparentals que no podia fer front a una despesa imprevista, una manca severa de materials al 27% dels barris amb la renda més baixa, un 1,4% de les llars que no podia permetre's menjar carn, pollastre o peix cada dos dies, i un 11,3% de menors de 16 anys que no podia realitzar activitats d'oci i esport de manera regular. Entén que aquestes dades han de fer adquirir un compromís per lluitar contra la pobresa, sobretot quan hi ha menors.

La Sra. ORTIZ indica que a l'enquesta s'han afegit indicadors que poden ser validats internacionalment i, per tant, són comparables, i subratlla que qüestions com preguntar als infants si hi ha persones a la seva família que es preocupen per ells, si saben on poden acudir si tenen un problema o si se senten segurs a casa seran molt rellevants per analitzar el que demana el prec.

La Sra. BENEDÍ explicita que el prec s'accepta.

Es dona per tractat.

Del Grup Municipal ERC:

- 13.- (M1519/6506) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar al Govern municipal a: Instar al Consorci d'Educació de Barcelona a elaborar un estudi sobre les temperatures assolides durant els darrers mesos del curs escolar als centres educatius de la ciutat, amb l'objectiu d'instar a les administracions corresponents a incrementar les partides d'inversió RAM, a fi de condicionar els centres educatius davant d'episodis de calor extrema.

La Sra. BENEDÍ exposa que les altes temperatures dels darrers estius han provocat diverses incidències i problemes a les aules d'alguns centres educatius de la ciutat, i observa que, tenint en compte el canvi climàtic, és previsible que els problemes persisteixin.

D'altra banda, indica que, per donar resposta a l'aposta que fan les famílies per l'educació pública, és indispensable que les condicions a les aules siguin òptimes tant per a l'aprenentatge com per a la tasca dels docents.

Pels motius exposats, el seu grup presenta aquest prec, que enuncia.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat d'Educació.

El Sr. ESSOMBA subratlla que el compromís del Govern municipal pel que fa a la millora dels equipaments educatius és absolut, i coincideix totalment en la necessitat de dignificar el parc públic escolar de Barcelona.

Assenyala que el compromís d'incrementar fins a 30 milions el mínim que el Govern municipal havia d'aportar en el marc del Consorci per a manteniment i RAM és una realitat a partir dels pressupostos actuals i ho continuarà sent en el futur, fet que demostra la plena sintonia tant amb l'esperit com amb el contingut del prec, que s'accepta.

Comenta, però, que el Consorci d'Educació ha indicat que pot ser difícil fer l'estudi retroactiu que es demana, perquè no hi ha dades objectivables que el puguin fer fiable i no es pot garantir que existeixi tota la informació de tota la ciutat.

En qualsevol cas, es durà a terme tot allò que sigui possible, i en el treball per la qualitat dels centres dels equipaments públics es tindrà en compte l'afectació climatològica i es faran tots els possibles per donar-hi resposta.

La Sra. BENEDÍ agraeix l'acceptació del prec i observa que, si bé és difícil trobar les dades de temperatura amb efectes retroactius, se'n pot fer una aproximació.

Es dona per tractat.

Del Grup Municipal PP:

- 14.- (M1519/6521) Que el Govern municipal ens informi de la normativa i de la cobertura legal dels grups de criança, de quines autoritzacions i/o llicències disposen, qui les concedeix, quin és el procediment de contractació i el perfil dels professors; qui controla els criteris de qualitat objectiva de l'activitat i la seguretat dels infants; quin és el pressupost que l'Ajuntament destina a aquests grups, desglossat per districtes, i quin és el nombre total de nens matriculats en aquests grups.

La Sra. ESTELLER formula el prec, motivat pel fet que, segons dades de l'IMEB, el 2015 es van identificar 73 dispositius de criança i educació diferents a les escoles bressol i llars d'infants de Barcelona, així com per la presentació al Plenari del Districte de l'Eixample del 3

de maig d'una mesura de govern que donava a conèixer aquests espais i determinades mesures de suport.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat d'Educació.

El Sr. ESSOMBA confirma que, a partir d'un estudi encarregat pel Govern el 2015, es va comprovar que a la ciutat hi havia almenys 73 grups de criança identificats, i observa que fins aleshores a Barcelona no s'havia fet mai un estudi d'aquestes característiques i, per tant, no es tenia constància de cap política pública respecte a aquesta qüestió.

Per això, la mesura de govern «Per una democratització de la cura 2017-2020», presentada al Plenari Municipal del 26 de maig, inclou un punt (actuació 25), que diu: «Suport a la creació d'un marc normatiu que doni seguretat jurídica als projectes de criança de base sociocomunitària, i exploració de les possibilitats de col·laboració amb aquells que compleixin criteris d'interès general.» Assenyala que l'Institut Municipal d'Educació, el Departament de Llicències i el Departament de Promoció de la Infància treballen per desplegar aquest punt, però ara per ara no existeix cap registre de projectes de criança a la ciutat.

Per acabar, informa que en l'àmbit R de la convocatòria general de subvencions de l'any 2017 («Temps i economia de les cures»), se subvencionen projectes de cura de treball en xarxa que tenen a veure amb la dimensió sociocomunitària i s'hi han presentat set grups de criança de la ciutat, que en total han rebut 18.700 euros.

La Sra. ESTELLER indica que és sumament irresponsable i perillós que l'Ajuntament aporti diners públics a grups sense saber en quines condicions estan els nens, i recorda que el Decret 94/2009, que regula les ludoteques, es va emetre arran de la mort d'un nen a Caldes de Montbui.

Afirma que sovint els pares porten el nen a un grup de criança perquè no han obtingut plaça en una escola bressol —a Barcelona, 3.000 nens en queden fora—, però aquests grups no tenen la voluntat d'ajudar els pares a crear una relació amb els fills, sinó que acostumen a ser simplement un lloc on deixar els nens. Subratlla que cal una regulació que preservi la seguretat d'aquests nens i garanteixi que estan en bones condicions.

D'altra banda, qualifica d'incoherent que l'Ajuntament no financi una part de places d'escoles bressol privades per facilitar-hi l'accés i, en canvi, sí que aporti recursos a grups alternatius que en ocasions es presenten per cuidar els nens perquè els pares no tenen lloc on deixar-los.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat.

El Sr. ESSOMBA diu a la Sra. Esteller que ni l'alarmisme ni el tremendisme formen part de la política del Govern, de manera que no entrarà en el joc de la imatge absolutament estranya que ha transmès sobre el fenomen.

Insisteix que fa més d'un any que es treballa, amb la implicació de Llicències i Bombers, entre altres agents, per regular els grups de criança, i demana a la Sra. Esteller que deixi al Govern fer la seva feina.

En darrer lloc, assenyala que els grups de criança no només responen a una necessitat de servei públic, sinó que també són una opció ideològica de moltes famílies.

La Sra. BENEDÍ indica que el prec no s'accepta.

Es dona per tractat.

d) Preguntes

Del Grup Municipal ERC:

- 15.- (M1519/6507) En quin estat es troba l'addenda del conveni que s'havia de signar entre el Patronat Municipal de l'Habitatge i REGESA, així com el compromís de subrogar als treballadors i treballadores de REGESA.

El Sr. CORONAS posa de manifest que REGESA, empresa pública creada el 1984 que depèn del Consell Comarcal, disposa d'un personal altament qualificat i amb molts anys d'experiència en execució de plans o actuacions en matèria de rehabilitació urbana o edificació, dotació de serveis, i promoció i gestió d'urbanització, entre altres àmbits de l'actuació urbanística.

Recorda que, com a conseqüència de la dissolució del Consell Comarcal del Barcelonès, aprovat per tots els grups que en formen part, hi haurà la liquidació de REGESA, i subratlla que cal que aquest procés es faci de manera ordenada i amb plenes garanties per als drets dels treballadors afectats.

Exposa que el gerent municipal de l'Ajuntament de Barcelona va enviar una carta al president del Consell Comarcal en què deia que a partir de l'1 de juliol el personal de REGESA passaria a treballar directament al Patronat Municipal de l'Habitatge en les formes legals que s'acordessin, cosa que també s'ha expressat en les reunions mantingudes amb els treballadors.

Pels motius exposats, el seu grup presenta aquesta pregunta, que enuncia.

El Sr. MONTANER puntualitza que no va ser un conveni, sinó una encomana de gestió, que es va signar el 31 de desembre de 2015 entre REGESA i BAGURSA, i que no és una addenda, sinó un annex, que s'ha signat el 3 de juliol de 2017 amb el Patronat Municipal de l'Habitatge, que serà el futur Institut Municipal d'Habitatge, perquè la part de BAGURSA que es dedica a habitatge ha entrat dins del Patronat.

Indica que l'encomana de gestió ampliada amb l'annex implica els serveis dins la UCER d'actuació per als desallotjaments, per resoldre les ocupacions, i amb disciplina en matèria d'habitatge, fet que parteix de la idea que el sector públic ha de treure el màxim profit del coneixement dels serveis que tenen aquestes capacitats —es va considerar que els tècnics de REGESA eren especialment idonis per al treball a la UCER.

A continuació, informa que l'encomana primera amb BAGURSA (2016) va suposar una despesa de 774.400 euros anuals, i l'annex del 2017, un reforç de més recursos humans, suposa una despesa de 568.841 euros. Assenyala, però, que ni l'encomana de gestió ni l'annex impliquen l'assumpció per part de l'Ajuntament de cap obligació en termes de subrogació del personal de REGESA a la plantilla municipal. Recorda que el futur de REGESA i del Consell Comarcal es decideix en el Parlament de Catalunya, i serà a partir de la seva decisió quan es decidirà què es fa amb la plantilla de REGESA i amb els seus actius i passius.

El Sr. CORONAS agraeix els aclariments, però observa que la informació facilitada no coincideix amb la que s'havia facilitat als treballadors de REGESA.

Afirma que, en gran part, l'Ajuntament també és responsable dels problemes de tresoreria de REGESA, que reclama més de 10 milions d'euros de deute de l'Ajuntament —aquest només en reconeix 268.000, que no ha pagat—, i demana que l'Ajuntament assumeixi els compromisos que té amb REGESA —no entén que s'hagi tornat a licitar un nou concurs per les Casernes de Sant Andreu quan REGESA ja ho tenia tot a punt per començar— i que, com a mínim, compleixi la seva responsabilitat amb els treballadors i les treballadores.

El Sr. MONTANER repeteix que cal esperar que es prengui una decisió en seu parlamentària, i comenta que fa mesos que es treballa la qüestió dels actius i els passius.

Pel que fa als recursos personals de REGESA, entén que és la part menys problemàtica, i que a partir de la decisió que prengui el Parlament, aquests recursos aniran a l'Ajuntament o a l'Àrea Metropolitana.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal PP:

- 16.- (m1519/6522) Quin ha estat el posicionament i quines accions legals ha pres el Govern municipal davant la presentació el passat 1 de juliol de 2017 del llibre "Stalin Insolito", en el marc de la Fira del Llibre Marxista?

La Sra. ESTELLER afirma que l'Ajuntament va cedir Fabra i Coats per fer la presentació del llibre *Stalin insólito*, durant la qual s'havia de lloar la figura d'un dels dictadors més sanguinaris del segle XX, davant la sol·licitud de la primera Fira Marxista organitzada a Barcelona per Universitat Obrera, d'obediència marxista leninista, i pregunta qui va prendre aquesta decisió, si l'Ajuntament va col·laborar en l'organització d'aquesta fira i si té previst iniciar alguna acció legal per aquest fet, com va fer amb la llibreria Europa.

La Sra. ANDRÉS aclareix que la fira no es va celebrar, ja que va ser cancel·lada per l'organitzador, i que l'Espai Bota és una sala municipal que se cedeix a entitats perquè hi realitzin activitats després d'haver presentat la sol·licitud corresponent. Afegeix que la gestió de l'Espai Bota no la fa directament el Districte, sinó que es fa a través d'un servei adjudicat a Iniciatives i Programes, SL, i és aquesta empresa qui va fer la cessió.

Explica que, quan es va tenir coneixement que dins la fira potser se celebrava la presentació d'un llibre que podia tenir un contingut determinat, es va consultar els Serveis Jurídics de l'Ajuntament, que diuen que en el cas que es produís una divulgació de doctrines o teories que presumptament puguin incitar a l'odi o a la discriminació per raó de raça, religió, gènere, creences o opinions, o que atempti contra la llibertat d'expressió en qualsevol modalitat o de qualsevol tipus, l'Ajuntament hauria de donar compte a la Fiscalia perquè comprovés l'existència de delictes sobre la divulgació, si aquesta es realitza en un espai públic.

Explicita, però, que l'Ajuntament no va seguir aquest procediment perquè la fira no es va celebrar.

La Sra. ESTELLER assegura que el Govern s'empara en l'entorn legal perquè no té una resposta política coherent davant l'acció que volia fer-se a Fabra i Coats, i subratlla que van ser els mateixos organitzadors els que van decidir traslladar-se, sense que el Govern condemnés en cap moment un acte sobre el personatge més sanguinari de la història, que va assassinar més de 4 milions de persones, i va sentenciar moltes altres a camps de concentració.

Remarca que el Govern hauria de condemnar de la mateixa manera qualsevol dictadura, ja sigui de dretes o d'esquerres, en lloc de protegir dictadures comunistes, i comenta que els organitzadors de la fira feien negació de la història.

La Sra. ANDRÉS insisteix que si hagués calgut, s'hauria portat el cas a Fiscalia, però no s'hi va portar res perquè l'acte no es va celebrar, i indica que el Govern municipal no és aquí per defensar la «Llei mordassa» i fer discursos, sinó per treballar i respectar els drets dels ciutadans.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal CUP:

- 17.- (M1519/6502) Quines mesures està duent a terme l'Ajuntament de Barcelona per evitar o afrontar aquestes situacions d'assetjament immobiliari que s'estan produint?

La Sra. ROVIRA formula la pregunta.

El Sr. MONTANER respon que la majoria d'accions per evitar i afrontar les situacions d'assetjament immobiliari es concentren a les oficines de l'habitatge —se n'ha reforçat el personal i s'han internalitzat les advocadesses—, que ofereixen assessorament i acompanyament continu a les persones afectades per diferents problemes relacionats amb l'habitatge.

Posa de manifest que la capacitat d'actuació de l'Ajuntament des del punt de vista legislatiu contra l'assetjament immobiliari és força limitada i que per combatre'l de manera efectiva cal canviar normes com la Llei d'arrendaments urbans i el Codi penal, cosa que no pot fer l'Ajuntament.

Subratlla, però, que l'Ajuntament està al costat de les persones afectades i segueix els processos amb minuciositat per trobar qualsevol esclatxa legal que li permeti actuar. Explica que en ocasions es detecta que un cas va lligat a accions contra les quals l'Ajuntament sí que pot actuar directament, i aleshores actua, com ara si el gran tenidor fa obres o no realloja els veïns i les veïnes, com és la seva obligació. Exposa que en el cas d'Aragó, 477, s'han aturat les obres i s'està comprovant si s'estan complint els assabentats i els permisos d'obres.

Explicita que l'assetjament és un delictes penal, i exposa que l'Ajuntament, en casos com el de Desokupa, posa els fets en coneixement de la Fiscalia. D'altra banda, informa que s'han creat grups de treball per a casos concrets, coordinats pel Districte, i s'han fet xerrades específiques amb els veïns de Lancaster o una jornada a l'Eixample sobre assetjament que va ser molt útil.

Subratlla que el Govern està fermament compromès en la defensa de la ciutadania davant d'un problema tan greu, i que cal atacar contundentment les causes de l'assetjament, en part relacionades amb l'increment dels lloguers. Per això, considera molt important que l'índex de referència dels preus del lloguer que ha presentat la Generalitat no sigui merament informatiu, sinó que serveixi per regular realment els preus, per a la qual cosa cal relacionar-los amb les rendes de les unitats de convivència.

La Sra. ROVIRA manifesta decepció i tristesa per la resposta del Govern davant la situació. En primer lloc, considera preocupant que l'Ajuntament només mostri un suport evident en els casos en què hi ha veïns autoorganitzats. En segon lloc, demana mesures preventives i més canals d'ajut. En tercer lloc, observa que les limitacions legislatives no haurien d'evitar la política de transformació, de la qual el Grup de BC feia bandera.

Es dona per tractada.

- 18.- (M1519/6503) Quines mesures està desenvolupant el Govern per tal de garantir l'accés a la cultura, i per tant també als museus de la ciutat per les veïnes dels diferents barris?

La Sra. ROVIRA indica que el seu grup considera inacceptable que una pregunta de cultura no sigui contestada pel regidor d'aquesta àrea, que, a més, no ha participat al llarg de tota la sessió, i per aquest motiu retira la pregunta.

La Sra. ANDRÉS recorda que el tinent d'alcalde no hi és perquè és a Brussel·les.

Es retira.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

VI) Mocions

VII) Declaracions institucionals

DI1.- La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: Primer.- Adherir-se al reconeixement internacional del dia de la sordceguesa i donar suport als actes de visibilitat i difusió de les activitats que promouen el coneixement i la conscienciació social d'aquesta discapacitat com la "Setmana Helen Keller de conscienciació sobre la sordceguesa" que promou l'entitat APSOCECAT. Segon.- Promoure la difusió d'aquesta setmana de conscienciació entre els governs locals de la demarcació per tal d'afavorir l'accés de les persones amb aquesta discapacitat als recursos i serveis adequats a la seva condició. Tercer.- Donar trasllat del present reconeixement a l'Associació Catalana pro Persones amb Sordceguesa (APSOCECAT).

La Sra. BENEDÍ agraeix l'assistència dels representants de l'Associació Catalana Pro Persones amb Sordceguesa i dona la paraula a la Sra. Fandos perquè llegeixi la declaració presentada pel seu grup.

La Sra. FANDOS agraeix la presència del Sr. Ricard López i de la Sra. Gretty, i llegeix els acords de la declaració —a la Diputació se'n va llegir el text sencer—, que ha estat aprovada per tots els grups.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, la Sra. Fandos expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Benedí expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Esteller expressa el vot favorable del PP, la Sra. Rovira expressa el vot favorable de la CUP i el Sr. Ardanuy expressa el seu vot favorable. S'APROVA.

DI2.- La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: Primer.- Recuperar la memòria del Saló Diana i de la seva influència en tota una generació d'actors, músics, cineastes, directors de teatre i altres creadors de la nostra ciutat. Segon. Instar el Govern municipal a organitzar un acte per tal de celebrar el 40è aniversari de la breu però fructífera trajectòria artística i social d'aquest espai teatral. Tercer.- Elevar una proposta a la ponència del nomenclàtor i plaques commemoratives per a la col·locació d'una placa commemorativa al carrer de Sant Pau, on hi va haver el Saló Diana i ara hi ha el Centre Esportiu Municipal Can Ricart.

El Sr. PUIGCORBÉ llegeix la declaració, que ha rebut el suport de tots els grups.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, la Sra. Fandos expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Benedí expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Esteller expressa el vot favorable del PP, la Sra. Rovira expressa el vot favorable de la CUP i el Sr. Ardanuy expressa el seu vot favorable. S'APROVA.

La Sra. BENEDÍ desitja unes bones vacances d'estiu a tothom i dona per finalitzada la sessió.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les 13.45 h.